

Eksamensopgave i Politisk Adfærd

En undersøgelse af masseskyderiers holdningsmæssige konsekvenser

Frederik Emil Fuhr Hovind (trl478)

Mads Fuglsang Hove (vqh325)

Antal tegn: 79.197 / 33 sider

Fordeling af afsnit:

Emil Fuhr: 1, 2, 3.2, 4, 4.1, 4.3, 5.1, 5.3, 5.4, 5.4.2, 6, 6.1, 6.3, 7

Mads Hove: 1.1, 3, 3.1, 3.3, 4.2, 4.4, 5, 5.2, 5.4.1, 5.5, 6.2, 6.4

5. februar 2020

Contents

1	Introduktion	4
1.1	Skyderierne i Orlando og Las Vegas	5
2	Litteraturen om våbenlovgivning	6
3	Teoretisk udgangspunkt	7
3.1	Gruppeidentifikationsteori	8
3.1.1	Ind- og udgrupper i amerikansk kontekst og denne opgave	10
3.2	Psykologiske prædispositioner	10
3.3	Hypoteser og mekanismer	12
4	Metodisk tilgang	13
4.1	Paneldata	13
4.2	Differences-in-differences design	15
4.3	Måling af primære variable	17
4.4	Inddragelse af kontrolvariable	18
5	Analyse	18
5.1	H1: Masseskyderiers betydning for holdning til våbenlovgivning	19
5.2	H2: Er der forskel i effekt mellem skyderierne i Orlando og Las Vegas? . . .	20
5.3	H3: Betydningen af autoritative værdier	23
5.4	Robusthedstjek	25
5.4.1	Opbakning til våbenlovgivning over tid	25
5.4.2	Validitetstest af målingen af immigration som afhængig variabel . . .	27
5.5	Opsummering	28
6	Diskussion af analysens fund	28
6.1	Gruppeidentitet ved masseskyderierne i Orlando og Las Vegas	29
6.2	Betydning af elite cues og ideologi	30
6.3	Truslen fra masseskyderier	33
6.4	Perspektiverende diskussion: Kan holdninger bruges i studiet af masseskyderier? . . .	35
7	Konklusion	36
8	Litteraturliste	38

9 Bilag	44
9.1 Bilag 1 - test med logistisk regression	44
9.2 Bilag 2 - modeller med alle hovedled	45
9.3 Bilag 3 - autoritarisme testet enkeltvis på masseskyderier	47

1 Introduktion

“So, as we set out this year to defeat the divisive forces that would take freedom away, I want to say those fighting words for everyone within the sound of my voice to hear and to heed, and especially for you, Mr. Gore: ‘From my cold, dead hands!’” - Charlton Heston, maj 2000.

Ordene faldt som reaktion på daværende vicepræsident Al Gores ønske om at ændre den amerikanske våbenlovgivning i kølvandet på skyderiet i Columbine, der kostede 15 mennesker livet. Uenigheden mellem Gore og Heston repræsenterer et grundlæggende holdningsmæssigt politisk skisma i reaktionen på masseskyderier. Hvor den ene side mener, at skyderierne kalder på strammere våbenlovgivning, ser den anden våben som en fundamental konstitutionel sikret ret, der særligt trues af politiske opportuniste efter masseskyderier. På trods af at frekvensen og dødeligheden af masseskyderier er tiltaget i perioden 2010-2019, er grundlæggende politiske ændringer i våbenlovgivning udeblevet (Blow 2019). *Public opinion* litteraturen har indtil videre ikke kunne give et konsistent svar på, hvordan individer holdningsmæssigt påvirkes af masseskyderier (Barney and Schaffner 2018; Newman and Hartman 2017; Rogowski and Tucker 2019). I dette lys motiveres en yderligere afdækning af masseskyderiers holdningsmæssige implikationer.

Masseskyderier divergerer betragteligt i mål, antal dræbte, gerningsmandens sociale kendetegn mv., hvilket kan forestilles at påvirke den holdningsmæssige reaktion. En del af inkonsistensen i litteraturen kan derfor skyldes, at man ved en simpel undersøgelse af masseskyderiers holdningsmæssige implikationer overser betydningen af bestemte karakteristika ved masseskyderiet. Relevant herfor har litteraturen vist, at reaktionen på politiske begivenheder influeres bl.a. af individers sociale gruppetilhørsforhold (Kam and Kinder 2007). Vi mener derfor, at det er interessant at afdække betydningen af karakteristika ved masseskyderier for den holdningsmæssige reaktion med udgangspunkt i teori om gruppeidentifikation og den autoritative personlighed.

Dette udmønter sig i følgende problemformulering:

Hvordan påvirker forekomsten af et masseskyderi holdningen til våbenlovgivning?

Og hvilken betydning har gerningsmandens etnicitet for den holdningsmæssige reaktion?

Problemformuleringen og dens to perspektiver afdækkes med brug af repræsentativ paneldata fra *The American Panel Survey (TAPS)*. Her undersøges tidsperioderne rundt om masseskyderierne i Orlando 2016 og Las Vegas 2017, da disse udgør de to dødeligste skyderier i amerikansk historie og er ens på mange parametre udover gerningsmandens etnicitet. For

det første udnyttede dette til at undersøge, hvorvidt og i hvilket omfang skyderierne ændrer holdningen til våbenlovgivning. For det andet vil vi ved brug af et differences-in-differences (herefter DID) design undersøge betydningen af gerningsmandens etnicitet for denne sammenhæng og holdningen til politikker forbundet med gerningsmandens etnicitet.

Vores opgave har to centrale fund. For det første antyder resultaterne, at individer ønsker betydeligt mere restriktiv våbenlovgivning efter masseskyderierne i Orlando og Las Vegas, men at denne effekt forsvinder i løbet af et par måneder. For det andet antyder resultaterne, at en gerningsmand fra en etnisk udgruppe ikke fordrer en kraftigere holdningsmæssig reaktion på masseskyderier, hverken ift. våbenlovgivning eller politikområder forbundet med gerningsmandens etnicitet. I tillæg hertil finder vi ingen betydning af individers grad af autoritative værdier for den holdningsmæssige reaktion.

1.1 Skyderierne i Orlando og Las Vegas

Natten mellem d. 11. og 12. juni 2016 åbnede Omar Mateen ild på en homobar i Orlando, Florida. 49 dræbte og 53 skadede formåede Mateen at forvolde, inden han blev skudt af et amerikansk *SWAT team*. Omar Mateen sværgede til Islamisk Stat (IS), dets leder Abu Bakr al-Baghdadi, og hævdede at årsagen til masseskyderiet var USA's engagement i kampen mod Islamisk Stat i Irak og Syrien (Keller et al. 2016; Stack 2016).

Lidt over et år senere 1. oktober 2017 befandt Stephen Paddock sig på et hotelværelse på 32. sal i Las Vegas med udsigt til Route 91 Harvest musikfestival. Herfra affyrede han over 1.100 runder af ammunition, der dræbte 58 og skader yderligere 413. Skyderiet varede ved i ca. 10 minutter, og Stephen Paddock blev fundet død på sit hotelværelse en time senere. Politiet har ikke kunnet finde noget motiv for masseskyderiet (Carlsen 2017).

De to masseskyderier har flere vigtige elementer til fælles. For begge var de på tidspunktet de mest dødelige skyderier nogensinde i amerikansk historie. Begge blev de udført på en lokation, som indebar et underholdningselement. Begge blev de udført med et semi-automatisk våben, hvilket gør det sandsynligt, at det i efterdønningerne vil være samme type lovgivning, der diskuteres.

De to masseskyderier er ligeledes forskellige på interessante parametre for politisk adfærd. Hvor motivet i Orlando var islamistisk, var motivet i Las Vegas ukendt. Ydermere blev skyderiet i Orlando udført af en amerikaner med afghansk afstamning, mens skyderiet i Las Vegas blev udført af en etnisk kaukasisk amerikaner.

De to skyderiers sammenlignelighed er en naturligt forekommende mulighed for at opstille et DID design til at undersøge betydningen af gerningsmandens etnicitet for den holdningsmæssige reaktion på et masseskyderi, som imødekommer problemer med selvsektion

og spuriøsitet bedre end ved statistisk kontrol (Angrist and Pischke 2015, p. 192).

2 Litteraturen om våbenlovgivning

Følgende afsnit udlægger nuværende tendenser og litteratur på området om våbenlovgivning, som danner grundlag for denne opgaves retning og forståelse af masseskyderier som politologisk fænomen. Ydermere bidrager det til at placere og motivere denne opgaves teoretiske udgangspunkt.

Masseskyderier anses generelt i medierne som et *window of opportunity* for lovgivere til at skærpe våbenlovgivningen, da der generelt observeres en øget tilslutning til restriktiv våbenlovgivning efter et skyderi (Cohn and Sanger-Katz 2019). Den hovedsagelige udfordring for at skærpe våbenlovgivningen beskrives ofte som værende institutionelle faktorer, deriblandt disproportional repræsentation af landlige stater i det amerikanske senat (Cohn and Sanger-Katz 2019). Dog er der noget, som tyder på, at institutionelle faktorer ikke er en tilstrækkelig forklaring. Et eksempel er den historisk demokratiske stat Maine, hvor et flertal d. 8. november 2016 stemte ‘nej’ til skærpelsen af våbenlovgivning i en folkeafstemning, der ville have betydet, at baggrundsundersøgelser blev obligatoriske forud for anskaffelsen af et våben (Sanger-Katz 2018). Dette anses ellers for en af de mildeste former for våbenlovgivning.

Masseskyderier som et *window of opportunity* mister yderligere forklaringskraft, hvis der ses på udviklingen i opbakning til våbenlovgivning over tid. Eksempelvis var tilslutningen til våbenlovgivning fra år 2010-2016 betydeligt lavere end niveauet i 1990’erne, på trods af at der er sket betydeligt flere masseskyderier i 2010’erne end i 1990’erne (Gallup 2019). Observerede sammenhænge i holdningen til våbenlovgivning kan herudover let skyldes udeladte variable, selektionsbias eller andre forstyrrende elementer, som mestendels ikke tages stilling til når sammenhængen i meningsmålinger diskuteres i medierne (Berinsky 2017). Vores første bidrag til litteraturen er således at kunne estimere en mere valid sammenhæng ift. at kortlægge om masseskyderier udgør et *window of opportunity* ved at bruge et metodisk design indeholdende paneldata og DID regression.

I et akademisk perspektiv falder dette studie med fokus på to enkeltstående begivenheder ind under eventstudier, som er et bredt forskningsfelt i *public opinion*. Indenfor denne litteratur er det blevet konstateret, at alt fra politisk irrelevante begivenheder, såsom hajangreb, til begivenheder tættere på det politiske spektrum, såsom optøjer og terror, influerer individets politiske adfærd (Achen and Bartels 2016; Enos et al. 2019; Kam and Kinder 2007). Subfeltet i eventstudier, der fokuserer på masseskyderier, har dog ikke konsistent kunne kortlægge en klar forbindelse mellem masseskyderier og holdningen til våbenlovgivning.

Således mener Benjamin Newman og Todd Hartman i et studie at vise, at masseskyderier øger tilslutningen til våbenlovgivning, hvis skyderiet er sket i geografisk nærhed af individet, samt hvis man oplever skyderier gentagende gange i sit lokalområde (Newman and Hartman 2017, p. 1528). Et replikationsstudie har dog svært ved at genskabe resultaterne når en anden kodning af nærhed til masseskyderi anvendes (Barney and Schaffner 2018, p. 1556). I stedet finder replikationsstudiet indikationer af, at ideologisk selvplacering forklarer, hvordan individet reagerer på masseskyderier, hvorfor masseskyderier ifølge studiet kan have en polariserende effekt (Barney and Schaffner 2018, p. 1558). I tråd hermed finder et andet studie ingen effekt af skyderiet på Sandy Hook på holdningen til våbenlovgivning og mener at årsagen er at finde i *motivated reasoning* (Rogowski and Tucker 2019).

Sammenholder man med den generelle litteratur indenfor eventstudier, har flere artikler påvist, at individuelle reaktioner på større begivenheder afhænger af psykologiske faktorer såsom individets orientering overfor sociale grupper og psykologiske prædispositioner (Huddy and Feldman 2011; Kam and Kinder 2007). Eksempelvis viser Cindy Kam og Donald Kinder i en artikel fra 2007, at den holdningsmæssige reaktion på 9/11 både var afhængig af individets antipati overfor etniske udgrupper, men også individets grad af autoritative værdier (Kam and Kinder 2007, p. 330). Vores andet bidrag til den nuværende litteratur om masseskyderiers holdningsmæssige konsekvenser er dermed at undersøge betydningen af dybereliggende psykologiske fænomener. Følgende afsnit udfolder opgavens brug af teori fra politisk psykologi.

3 Teoretisk udgangspunkt

Opgavens primære teoretiske fundament findes i gruppeidentifikationsteori, som benyttes til at belyse betydningen af gerningsmandens etnicitet for den holdningsmæssige reaktion på masseskyderier. I tillæg hertil benyttes teori om bestemte psykologiske prædispositioner, hvor vi fokuserer på individers grad af autoritarisme, da denne er let forenelig med gruppeidentifikationsteori. Disse teorier skal ses som teoretisk supplerende, idet vi med afsæt i litteraturen forestiller os, at betydningen af gerningsmandens etnicitet modereres af individers grad af autoritative værdier (Cottam et. al, 2015). De to første afsnit beskriver gruppeidentifikation samt definitionen af ind- og udgrupper i denne opgave, hvorefter udvalgt teori om psykologiske prædispositioner præsenteres og kobles med gruppeidentifikationsteori. Dette udmønter sig i tre hypoteser til at undersøge opgavens problemformulering.

3.1 Gruppeidentifikationsteori

Gruppeidentifikationsteori beskæftiger sig med, hvordan orienteringen mod sociale grupper påvirker den politiske adfærd. Overordnet lægger teorien vægt på, at individers identifikation med en bestemt social gruppe, værende eksempelvis racial, økonomisk eller seksuel, medfører at individer udvikler en perceptuel linse, som har betydning for, hvordan information behandles samt emners saliens og dermed holdningsdannelse (Conover 1984; Klar 2013; Winter 2008, p. 763).

En bredt benyttet definition af gruppeidentifikation i den politiske psykologi stammer fra Pamela J. Conover, hvor et individ både objektivt skal være bevidst om at tilhøre en gruppe samt psykologisk skal føle tilknytning til gruppen, for at individet kan siges at betragte denne som sin indgruppe (Conover 1984, p. 761). Ifølge Conover bevirker indgruppe identifikation, at individer udvikler *self-schemas* med rod i denne gruppe. *Schemas* er i denne forbindelse en kognitiv struktur af tidligere viden, som betinger måden, hvorpå man tilegner sig og genkalder information, imens denne kan kaldes et *self-schema*, når et *schema* knyttes til et individs identitet (Conover 1984, p. 762). Mere konkret betinger *self-schemas* ifølge teorien, hvilke kategorier individet opdeler den sociale verden i, der fungerer som referenceramme for ny information (Conover 1984; Tajfel 1982, p. 8). Litteraturen viser således, at faktorer som alder, etnicitet, køn, seksualitet og uddannelse alle fungerer som sociale kategoriseringer, hvor et fremmed individ, som falder i en sådan social gruppe, vil blive tilskrevet denne sociale gruppes karaktertræk, før et yderligere bekendtskab etableres (Tajfel 1982, p. 4).

Ved stimuli, såsom masseskyderier, vil individet ifølge denne litteratur således gøre brug af information relateret til sociale grupper, som anses relevante for begivenheden. Når gruppeidentifikationsteori skal anviser til den konkrete mekanisme, hvorpå disse *self-schemas* indvirker på holdningsdannelsen, henvises ofte til kognitive begrænsninger i informationsbehandling (Abrams and Hogg 1990, p. 197). Her har flere studier vist, at individer har begrænsede ressourcer til at behandle information og i stedet gør brug af mentale genveje, såkaldte heuristikker (Kahneman 2003; Lau and Redlawsk 2001). Koblingen mellem gruppeidentifikationsteori og informationsbehandling skal ses ved, at *self-schemas* betinger, hvilke gruppekategoriseringer heuristikkerne gør brug af når information behandles.

Vi vil i denne undersøgelse tage udgangspunkt i attributionsbias, da denne er udviklet med udgangspunkt i gruppeidentifikationsteori og beskæftiger sig med, hvordan individer evaluerer årsagerne til handlinger af aktører fra sin ind- og udgruppe, kaldet kausal attribution (Hewstone 1990; Pettigrew 1979, p. 312). Således forestiller vi os, at måden hvorpå individer evaluerer årsagerne til et masseskyderi er afgørende for, hvilken *policy* der anses for nødvendig og hvor kraftigt man reagerer på et masseskyderi. Ved attributionsbias tilskrives negative handlinger fra ens indgruppe oftere eksterne ukontrollerbare faktorer, såsom men-

tal sygdom, mens negative handlinger fra en udgruppe tillægges interne faktorer, som er karakteristiske for denne sociale gruppe eller medlemskabet af denne sociale gruppe i sig selv (Hewstone 1990; Pettigrew 1979, p. 314). Biased sandsynliggør, at en gerningsmands etniske tilhørsforhold har betydning for, hvordan man tolker årsagerne til et masseskyderi, som i sidste ende kan betinge de politiske handlinger, der anses for nødvendige. Visse studier betvivler dog denne indgruppe favorisering og udgruppe degradering (Khan and Liu 2008). Ligeledes er vi opmærksomme på, at andre heuristikker, såsom repræsentativitets bias, kan have lignende observerbare empiriske outcomes (Kahneman 2003, p. 698), hvilket dog er en generel problematik for studier med heuristikker som kausal mekanisme.

Individer identificerer sig dog på samme tid med flere og til tider modstridende sociale grupper, der besværliggør at afgøre, hvilket *self-schema*, som benyttes i en konkret situation. Dette udgør et teoretisk problem om etnisk tilhørsforhold er en salient gruppeidentifikation ved skyderiet i Orlando og Las Vegas. En gruppeidentitets saliens er i studier blevet vist at afhænge af kognitiv tilgængelighed, den strukturelle kobling mellem den sociale gruppe og det politiske emne samt tilstedeværelsen af konkurrerende gruppeidentiteter (Klar 2013; Vandeweerd *Forthcoming*[a]; Winter 2008). Nicholas Winter viser således i et eksperimentelt studie fra 2008 betydningen af den kognitive tilgængelighed ved at vise, at blot en implicit tilknytning mellem et politisk emne og en udgruppe kan gøre et etnisk *self-schema* salient (Winter 2008). I forlængelse heraf indikerer Clara Vandeweerdts resultater i et studie fra 2019, at når gruppen og det politiske emne ikke er generelt associeret, og der således er fravær af strukturelt fit, bliver gruppeidentifikationens *self-schema* ikke aktiveret (Vandeweerd *Forthcoming*[a], p. 27). Det strukturelle fit i denne opgave kræver derfor, at koblingen mellem gerningsmandens etnicitet og masseskyderiet bliver italesat af medier og eliter. Slutteligt kan resultaterne fra Samantha Klars artikel fra 2013 være med til afklare noget af den teoretiske uklarhed vedrørende gruppeidentiteters saliens. I Klars artikel vises det empirisk, at hvis et individ primes med to konkurrerende sociale grupper, som denne identificerer sig med, vil gruppen som primes til at være truet, være den saliente for individet og som derved afgør, hvilket *self-schema* individet benytter (Klar 2013, p. 1122).

Den psykologiske afklaring af, hvad der hierarkisk aktiverer en særlig gruppeidentifikation over en anden rykker dog blot problematikken fra et internt teoretisk til et eksternt empirisk problem, da vi med udgangspunkt i det benyttede data ikke kan afklare, hvilken gruppeidentifikation, som individet anser som truet i konteksten af et masseskyderi. En sådan analyse vil kræve indblik i eksterne faktorer såsom medieomtale af skyderierne og eliteudtalelser. Dette knytter sig an på en generel måde, hvorpå politisk psykologi og eksterne samfundsmæssige og sociale forklaringer supplerer hinanden. De psykologiske mekanismer beskrevet ovenfor foregår således ikke i et vakuum, men fungerer i samspil med stimuli fra

samfundsmæssige aktører.

3.1.1 Ind- og udgrupper i amerikansk kontekst og denne opgave

Det er vigtigt at understrege, at distinktionen mellem etniske ind- og udgrupper er analytisk, hvor det kan diskuteres om disse konceptuelle opdelinger praktisk har betydning for den politiske adfærd for individer ift. masseskyderier. Flere studier har dog kortlagt, at etnicitet som social gruppe historisk har haft, og stadigvæk har, en gennemgribende betydning for individers holdninger og adfærd i USA (Enos 2016; Enos et al. 2019; Kam and Kinder 2007; Key 1950). Dette er i litteraturen kommet til udtryk i undersøgelser som viser, at tilstedeværelsen og orienteringen ift. etniske udgrupper har betydning for holdninger og politisk stemmeadfærd (Enos 2016; Kam and Kinder 2007). Set ift. kriminalitet, som masseskyderier delvist falder ind under, har gerningsmandens etnicitet betydning for den holdningsmæssige reaktion, hvor etnisk kaukasiske personer ønsker mere punitiv straffe, hvis voldelig kriminalitet begås af en afroamerikaner (Hurwitz and Peffley 1997, p. 375). Vi mener derfor at kunne sandsynliggøre, at etnicitet er en central og relevant social kategorisering i forbindelse med masseskyderier.

I denne undersøgelse vil den etniske udgruppe defineres som personer med mellemøstlig herkomst, da dette er svarende til Orlando gerningsmandens etnicitet. Da litteraturen om etnicitet som politisk skillelinje i USA primært har centreret sig om etnisk afroamerikanere, vil vi senere diskutere betydningen heraf. Vi benytter udelukkende etnisk kaukasiske amerikanere som indgruppe for ikke at indfange relationen mellem flere sociale grupperinger, og da denne etnicitet udgør majoriteten i survey-undersøgelsen (80 procent), anvender vi denne gruppe for ikke at øge usikkerheden i estimerne ved at sænke antallet af respondenter for meget.

3.2 Psykologiske prædispositioner

Hvor den sociale kategorisering opdeler den komplekse sociale verden i overskuelig information, modificerer individuelle prædispositioner, hvilke konsekvenser information om masseskyderier skal have i den politiske verden (Cottam et al. 2015, p. 31). Studiet af prædispositioner antager, at individet har psykologiske strukturer og træk, som er relativt stabile, særligt efter individets primære socialisering (Mondak et al. 2010). Centralt for politisk adfærd mener denne litteratur, at disse psykologiske strukturer påvirker individets holdninger, politiske deltagelse og reaktion på information (Jensen and Petersen 2016, p. 72). Vi vil i denne opgave ikke beskæftige os med personlighedstræks oprindelse (Petersen 2012; Smith et al. 2011), men i stedet direkte applicere litteraturens teori på masseskyderier.

Autoritarisme er en af de grene inden for studiet af prædispositioner, der historisk har

modtaget størst opmærksomhed både internt i litteraturen, men også i samfundet grundet dets forbindelse til visse politiske bevægelser (Adorno 1950; Cottam et al. 2015, p. 44). Teorien forbinder den autoritative personlighed med etnocentriske holdninger, stærkt punitive tendenser, lavere tolerance overfor udgrupper og en tilbøjelighed til at følge stærke ledere (Altemeyer 1988; Feldman and Stenner 1997, p. 763). Med særlig relevans for denne opgave argumenterer Altemeyer for, at individer med autoritative værdier i højere grad gør brug af grove sociale kategoriseringer i form af stereotyper resulterende i, at disse individer oftere begår attributions bias (Altemeyer 1996, p. 94). Det er dog omstridt, hvornår den autoritative personlighed vil have konsekvenser for den politiske adfærd (Feldman and Stenner 1997, p. 742). Vi vil i denne undersøgelse benytte Stanley Feldman og Karen Stenners teori om, at den autoritative personlighed først manifesterer sig i politisk adfærd, og derved aktiveres, når individet opfatter trusler mod dennes verdensbillede som saliente. Aktiveringen af potentielt etnocentriske holdninger og stærkt punitive tendenser forklares af Feldman og Stenner med, at individet søger at eliminere truslen mod dennes verdensbillede (Feldman and Stenner 1997, p. 744). Vi forestiller os i den forbindelse, at et masseskyderi er en trussel, som kan aktivere de autoritative værdier for individet.

Andre prædispositioner kan også forestilles at have en effekt på reaktionen på et masseskyderi. En anden central del af litteraturen mener således, at individets personlighed hovedsageligt består af fem komponenter: *Openness, conscientiousness, extroversion, agreeableness og neuroticism* (Mondak et al. 2010, p. 85). Disse personlighedstyper menes at fordrø særlige former for politisk adfærd. Eksempelvis har individer som er åbne over for oplevelser større indlevelsesevne, hvilket gør politik lettere forståeligt og intuitivt, hvorfor koblinger mellem information og holdninger er lettere og mere præcise (Petersen and Aarøe 2013, p. 290). Man kunne således forestille sig, at visse personlighedstyper vil have en modererende effekt på reaktionen på masseskyderier ved at påvirke i hvor høj grad sociale kategoriseringer, såsom etnicitet, kobles til masseskyderiet.

Vi vil fokusere på autoritarisme af to årsager. For det første mener vi, at den teoretiske kobling mellem sociale kategoriseringer af ind- og udgrupper og autoritarisme er mest relevant, da autoritarisme simpel beskrevet beskæftiger sig med, hvordan sociale udgrupper skal behandles. Dette er især relevant ved masseskyderiet i Orlando, hvor individet skal tage stilling til, hvordan informationen om gerningsmandens etnicitet skal tillægges betydning. For det andet mener vi, at det er yderst relevant, både praktisk og teoretisk, at afdække hvorvidt voldsomæssige trusler, såsom masseskyderier, kan aktivere autoritative personlighedstræk. Dette vil ikke bare kunne bidrage til litteraturen om autoritarisme, men også den situationelle del af litteraturen om prædispositioner, da resultaterne vil være med til at indikere, hvornår og hvorvidt sådanne trusler aktiverer individuelle prædispositioner.

3.3 Hypoteser og mekanismer

Herunder præsenteres opgavens tre hypoteser samt hvilke mekanismer vi forventer ligger til grund i hypotese 2 og 3.

H1: Masseskyderierne i Orlando og Las Vegas øger opbakningen til restriktiv våbenlovgivning

Hypotese 1 tester den empiriske forventning fra litteraturreviewet, om at masseskyderier generelt anses for at øge støtten til våbenlovgivning.

H2a: Orlando-skyderiet øger opbakningen til restriktiv våbenlovgivning mere end Las Vegas-skyderiet

H2b: Orlando-skyderiet øger opbakningen til restriktiv immigrationspolitik mere end Las Vegas-skyderiet

Hypotese 2 tester vha. et DID design, hvorvidt effekterne af de to masseskyderier på holdningen til våbenlovgivning og immigration er signifikant forskellige for Orlando og Las Vegas. Hypotese 2a bygger på den teoretiske forventning om, at attributionsbias bevirker at motivet for gerningsmanden i Orlando vil blive tilskrevet karakteristika, som stereotypisk forbindes med den afghanske etnicitet, hvorfor vi forventer, at etnisk kaukasiske respondenter vil anse denne etniske gruppes adgang til våben som særligt problematisk efter skyderiet i Orlando. Vi forventer derfor en stærkere restriktiv reaktion i Orlando sammenlignet med Las Vegas på holdningen til våbenlovgivning. Hypotese 2b bygger på ideen om, at attributionsbias ikke kun udmønter sig i en kvantitativ forskel i reaktion målt på våbenlovgivning, men medfører ligeledes, at etnisk kaukasiske respondenter vil blive mere restriktive på politikområder forbundet med den afghanske etnicitet såsom immigration. Vi forventer derfor, at respondenter bliver mere restriktive over for immigration efter Orlando sammenlignet med Las Vegas.

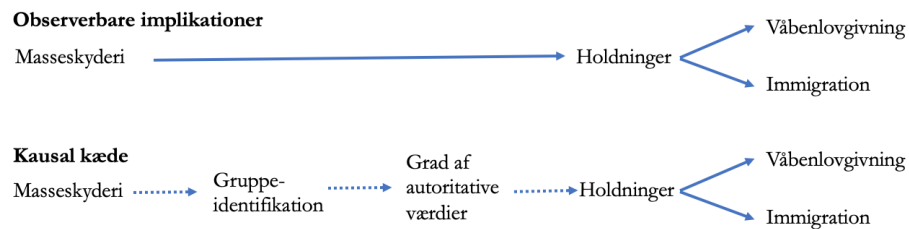
H3: Effekten på opbakning til restriktiv våbenlovgivning og immigration i H2 er forskellig på forskellige niveauer af autoritarisme

Hypotese 3 tilføjer et interaktionsled for at teste, hvorvidt autoritarisme fungerer som modererende faktor. Hypotese 3 bygger på den teoretiske forventning om, at masseskyderier begået af en gerningsmand fra en etnisk udgruppe udgør en trussel, der aktiverer den autoritative personlighed for visse individer. Vi forventer derfor, at autoritative individer efter skyderiet i Orlando i højere grad er underlagt attributionsbias end mindre autoritative individer, hvorfor de vil støtte restriktiv våbenlovgivning og immigrationspolitik i højere grad

efter Orlando end efter Las Vegas sammenholdt med mindre autoritative individer.

Hypoteserne kan opsamles til følgende kausalkæde:

Figur 1: Kausalkæde og observerbare implikationer

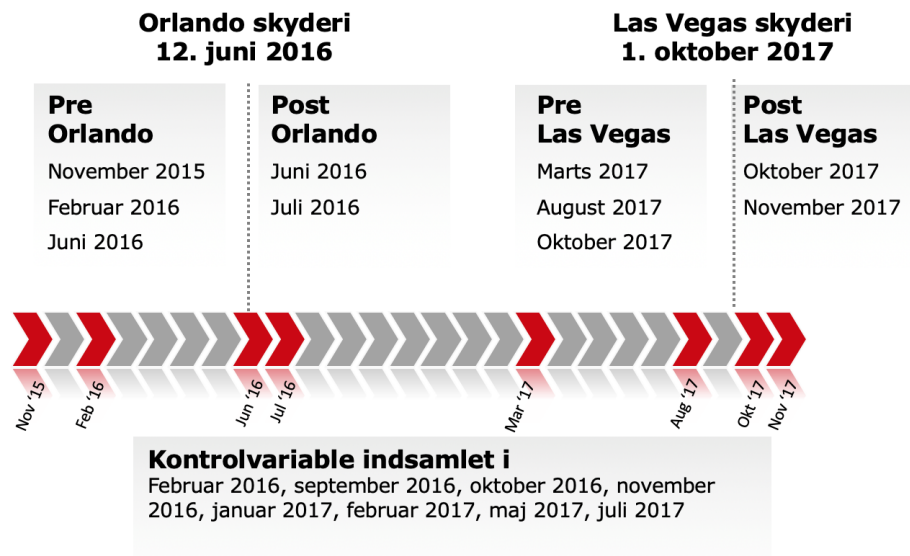
4 Metodisk tilgang

Følgende afsnit vil beskrive de metodiske refleksioner og valg i opgaven, hvor vi vil komme ind på paneldatas fordele og ulemper, brugen af DID design og slutteligt en beskrivelse af variable, der benyttes i analysen.

4.1 Paneldata

Opgavens datagrundlag er *The American Panel Survey fra Washington University in St. Louis*. Panelet består af ca. 2.000 repræsentativt udvalgte respondenter, som bliver stillet spørgsmål 11 gange om året i et online panel i perioden 2012 til 2017. Vi fokuserer på fire perioder, hvor vi har mulighed for at måle vores afhængige variable, som vi inddeler i pre Orlando, post Orlando, pre Las Vegas og post Las Vegas. Hvilke måneder de forskellige variable er indsamlet kan ses i figur 2.

Figur 2: Tidspunkter for datanedslag

Vi inkluderer kun respondenter, som har svaret på alle inkluderede variable, hvorfor vores N ender på 802. Vores sample er generelt set repræsentativ for den etnisk kaukasiske amerikanske voksne befolkning, når vi sammenligner med *US census bureau* og tal fra *American Association for Public Opinion Research*. Således er der eksempelvis 39 procent ideologisk konservative mod tilsvarende 27 procent liberale målt på en fempoints skala, hvilket giver en mindre overrepræsentation af liberale individer sammenholdt med tendenserne på landsplan (Kiley and Keetter 2015). Ydermere er fordelingen af kvinder og mænd hhv. 53 procent og 47 procent, hvilket er lig tallene på landsplan. Den primære afvigende faktor gælder uddannelse, hvor samplet er højere uddannet end den generelle etnisk kaukasiske amerikanske befolkning (U.S.CensusBureau 2020). Højtuddannede har som udgangspunkt større politisk interesse og viden, hvilket kan have betydning for en potentiel effekt blandt respondenterne, da meget politisk opmærksomme i gennemsnit har mere stabile holdninger (Zaller 1992, p. 21). Ydermere er medlemmer af paneler ofte mere politisk opmærksomme, hvorfor brug af paneldata generelt vil være en konservativ test.

Brugen af paneldata kontra krydsektionel data imødekommer to centrale metodiske udfordringer i denne undersøgelse, hvilket øger sikkerheden, hvorpå vi teoretisk kan tilskrive eventuelle holdningsændringer til en aktivering af autoritarisme og attributionsbias. For det første muliggør paneldata en måling af individets grad af autoritative værdier før begge skyderier, og kan derfor imødegå simultanitet. Vi kan med paneldata således udelukke, at skyderierne påvirker individets grad af autoritative værdier snarere end at aktivere den autoritative personlighed, hvilket er centralt for de mulige teoretiske slutninger. For det andet kan vi med paneldata delvist imødegå spuriøsitet ved at kontrollere for al observerbar og

ikke-observerbar tidsinvariant heterogenitet, som både har betydning for, hvordan individer opfatter et masseskyderi begået af en gerningsmand fra etnisk udgruppe og holdningen til hhv. immigration og våbenkontrol (Mutz 2018, p. 4333). Således kan man i paneldata, modsat et krydsektionelt datasæt, benytte fixed-effects (herefter FE) for enheder, som udmønter sig i en *within-transformation* af data, således at vi undersøger udviklingen i tendenser indenfor enheder. Faktorer som politisk socialisering, politisk viden, uddannelse mv. kan derfor ikke umiddelbart drive eller undertrykke de observerede sammenhænge i analysen, da de må antages at være overvejende konstante over den relevante tidsperiode på 24 måneder (Mondak et al. 2010; Zaller 1992, p. 86). Dette øger sikkerheden, hvorpå vi kan tilskrive resultaterne attributionsbias, som et grundlæggende træk ved individet, og ikke andre tidsinvariante faktorer. Vi inddrager ikke FE for tid, som kontrollerer for enhedsinvariant heterogenitet mellem survey-perioder. Dette skyldes, at vi i denne opgave forsøger at estimere betydningen af at blive spurgt efter et masseskyderi på holdningen til våbenlovgivning og immigration, hvor FE for tid vil indfange og kontrollere for denne effekt, da vi kun har få observationstidspunkter. Vi anser det derfor for en bedre empirisk strategi kun at benytte FE for enheder.

4.2 Differences-in-differences design

Vi udnytter de mange naturligt forekommende ligheder mellem masseskyderierne i Orlando og Las Vegas til at estimere betydningen af gerningsmandens etnicitet i et DID design. Udover at designet har fordelene at muliggøre en statistisk test af, om der er forskel på de holdningsmæssige reaktioner på de to skyderier, betragtes DID-designet som et af de stærkeste empiriske designs i observationelle studier grundet dets approksimation af det eksperimentelle design (Angrist and Pischke 2015; Dinas et al. 2019, p. 192). Koblingen med FE for enheder bevirker, at designet er en meget stærk test af gruppeidentifikationsteori, herunder attributionsbias.

I DID designet antages, at vi kan estimere den kontrafaktiske udvikling i holdninger til våbenlovgivning og immigration for skyderiet i Orlando, hvis skyderiet havde været udført af en etnisk kaukasisk gerningsmand ved at måle den observerede ændring for disse holdningsvariable efter skyderiet i Las Vegas. Den identificerende antagelse er, at de to skyderier kan behandles som at have parallelle trends i holdningen til våbenlovgivning og immigration efter skyderiernes indtræffen bortset fra effekten af gerningsmandens etnicitet. Vi vurderer to hovedudfordringer til antagelsen om parallelle trends og dermed designets evne til at estimere den kausale effekt af etnicitet.

Den første udfordring er, at gerningsmændene udover etnicitet også varierer på religion.

Således kan vi ikke med sikkerhed sige, at det er social kategorisering som følge af etnicitet, der driver en evt. forskel i holdningsmæssig reaktion. Vi mener dog, at det har begrænset betydning for validiteten af vores fund, da gerningsmanden i Orlandos muslimske religiøsitet bevirker, at vedkommende manifesterer sig som en mere tydelig udgruppe overfor den etnisk kaukasiske amerikaner, som overvejende er kristen eller ateist. Udfordringen for den kausale validitet opstår da først i tilfælde af, at der er en forskel i effekt, da det ikke vil være let at adskille, hvorvidt effekten er betinget af gerningsmandens religiøse tilhørsforhold eller etnicitet.

Den anden udfordring er, at skyderiet i Orlando kan tolkes som et politisk angreb, hvor motivet i Las Vegas er ukendt. Således bekendte gerningsmanden i Orlando sig i et manifest til Islamisk Stat, og havde en klar social målgruppe for skyderiet i form af homoseksuelle. Dette kan betyde konceptuel forvirring mellem, hvorvidt skyderiet i Orlando er et masseskyderi eller et terrorangreb. Det er i den forbindelse sandsynligt, at et politisk terrorangreb afføder kraftigere eller anderledes reaktioner end apolitiske skyderier, som kan betyde, at designet ikke længere alene estimerer betydningen af etnicitet. Hvor afgørende det politiske motiv var for gerningsmanden i Orlandos motivation for at udføre skyderiet blev dog diskuteret i medierne i kølvandet på skyderiet, da han ikke indgik i nogle politiske netværk eller på forhånd havde udtrykt stærk tilknytning til islam (Batuman 2017). Det taler således for, at designet estimerer betydningen af etnicitet, hvis tolkningen af Orlando-skyderiets grad af politisk motiv også influeres af det etniske tilhørsforhold af gerningsmanden i sig selv. Dette kan sandsynliggøres ved, at individer grundet attributionsbias i højere grad vil tilskrive motivet til interne faktorer politisk og socialt knyttet til den etniske udgruppe ved negative handlinger (Hewstone 1990). Vi kan dog ikke fastslå i hvor høj grad det alene er etniciteten som påvirker, at skyderiet kan opfattes som et terrorangreb, og vi må derfor behandle forskellen i motiv analytisk og diskutere problematikken ift. resultaterne.

I tillæg hertil kan Orlando-skyderiets indtræffen influere de holdningsmæssige reaktioner på Las Vegas-skyderiet. Man kan i den forbindelse forestille sig to modsatrettede påvirkninger. Enten kan Orlando tilføje til en gradvis normalisering af masseskyderier, som dæmper intensiteten af den holdningsmæssige reaktion i Las Vegas, også kaldet inertisk modstand (Zaller 1992, p. 121). Ellers kan Orlando-skyderiet forstærke den holdningsmæssige reaktion i Las Vegas ved i højere grad at tydeliggøre masseskyderier og våbenlovgivning som et samfundsmæssigt problem. Stimulus (Orlando) kan således forestilles at påvirke det potentielle outcome for respondenterne efter Las Vegas, som i værste fald kan svække Las Vegas' evne til at approksimere Orlandos holdningsmæssige reaktion i en kontrafaktisk situation med en etnisk kaukasisk gerningsmand. Vi har som udgangspunkt ikke mulighed for at teste denne antagelse, men kan blot have det med i overvejelserne i tolkningen af vores resultater.

4.3 Måling af primære variable

Holdning til våbenlovgivning

Vi måler holdningen til våbenlovgivning ved spørgsmålet: *“Do you generally support or oppose gun control legislation?”* Målingen er dikotom med 1 som støtte og 0 som modstand. For at lave en konservativ test samt undgå at miste for mange respondenter kodes ”ved ikke” svar til modstandere af våbenlovgivning. Optimalt havde vi målt variabelen med flere og mere specifikke spørgsmål relateret til våbenlovgivning for at indfange flere nuancer i den holdningsmæssige reaktion. Det kan således forestilles, at der er variation i om man er imod fuld- og semiautomatiske våben eller håndvåben. Den generelle formulering risikerer dermed at betyde, at besvarelsen af spørgsmålet er betinget af, hvilke af ovenstående lovgivninger, der er kognitivt tilgængelig for respondenterne. Vi mener dog, at spørgsmålet i gennemsnit indfanger respondentens overordnede betragtninger ift. våbenlovgivning.

Holdning til immigration

Vi måler holdningen til immigration ved, at respondenterne skal angive, hvor bekymret denne er for: *“Illegal immigrants are the cause of crime”*. Målingen er på en skala fra 1-3, hvor 1 er ikke bekymret og 3 er meget bekymret. Ideelt havde vi målt på spørgsmål, som er mere generelt knyttet til immigration eller specifikt til mellemøstlige indvandrere, da vi risikerer, at indfange respondenternes holdning til latinamerikanske immigranter, som er den immigrationsgruppe, der i videst udstrækning forbindes med illegal immigration. Styrken ved spørgsmålet er dog fokuset på opfattelsen af kriminalitet, hvilket må forventes at være forbundet med masseskyderier, hvorfor vi mener, at dette spørgsmål udgør en rimelig test for hypoteserne. Vi robusthedstjekker i analysen med andre mål for immigration.

Grad af autoritarisme

Vi tester hypotese 3 med to forskellige indeks for autoritarisme: Et indeks bestående af variable vedrørende præferencer for børneopdragelse, inspireret af tilgangen hos Feldman og Stenner, og et andet med variable, der består af en dikotomi mellem traditionelle og progressive værdier. Begge indeks er skaleret fra 1-5, hvor 5 angiver meget autoritative personer. De to indeks er forskellige ift., hvor tæt de er korreleret med individets politiske værdier, hvor indekset bestående af traditionelle værdier alt andet lige vil have større nærhed til politiske præferencer. Et af spørgsmålene i indekset for traditionelle værdier knytter sig eksempelvis til ønsket om en stærk leder. Det kunne forestilles, at en respondents sympati for Donald Trump kan influere vedkommendes holdning til ønsket om en stærk leder, hvorfor man i det tilfælde i højere grad måler effekten af politiske præferencer end dybereliggende personlige værdier. Samme problematik gør sig ikke gældende for indekset bestående af

præferencer for børneopdragelse, som må antages at ligge mere fjernt fra de partipolitiske præferencer (Feldman and Stenner 1997, p. 747). En evt. forskel i holdningsmæssig reaktion fremkommet ved børneopdragelsesindekset vil derfor med større sikkerhed være udtryk for den rene betydning af individets autoritative tilbøjeligheder. Vi tester dog for begge indeks, da det i børneopdragelsesindekset alt andet lige vil være sværere at observere en effekt grundet indeksets distance fra de politiske værdier.

4.4 Inddragelse af kontrolvariable

Brugen af FE for enheder er en stærk kontrol i et design, som har en undersøgelsesperiode på kun to år, da respondenters værdier på potentielt spuriøse variable og grundlæggende holdninger må antages at være forholdsvist konstante fra før Orlando til efter Las Vegas (Mutz 2018, p. 4333). Vi bliver dog stadig nødt til at forholde os til potentielt spuriøse tidsvariante variable, hvor særligt Donald Trumps politiske entré og indtrædelse som præsident mellem de to skyderier kunne tænkes at have en betydning. Denne politiske begivenhed er en trussel mod antagelsen om parallelle trends, og dermed opgavens kausale validitet, hvis den forårsager ændringer på variable, som påvirker hvordan individer opfatter masseskyderier og holdningen til våbenlovgivning og immigration. Eksempelvis hævdes det, at Trumps retorik og en særligt hård valgkamp kan have medført partimæssige *realignments*, forværring af race-relationer og nedgraderet den politiske tillid (Enns 2018). Ligeledes kan Trumps politiske kampagne muligvis have medført en ændring i våbenlovgivnings saliens mellem Orlando og Las Vegas (Petrocik 1996, p. 826). Vi inddrager derfor kontrol for ideologi, forhold mellem etniciteter og våbenlovgivnings saliens som kontrolvariable, men kan af datamæssige årsager ikke inddrage kontrol for politisk tillid. Vi er klar over, at nogle af disse variable vil være post-treatment, da Orlando-skyderiet eksempelvis kan forestilles at påvirke opfattelsen af relationen mellem racer, men vi vurderer med udgangspunkt i litteratur om elitors holdningsmæssige indflydelse (Broockman and Butler 2017; Lenz 2009), at det vil være en større trussel for den kausale validitet og antagelsen om parallelle trends at udelade disse i DID designet (Samii 2016, p. 947). Race-relation og saliens inkluderes derfor kun i DID designet, og ikke når effekten af skyderierne undersøges enkeltvis i hypotese 1.

5 Analyse

Følgende analyse er struktureret efter fremlagte hypoteser. Alle hypoteser er testet ved OLS-regression, men modeller indeholdende en dikotom afhængig variabel er ligeledes testet med logistisk regression. Dette giver ikke anledning til andre konklusioner, hvorfor disse ikke

er afrapporteret, men findes i bilag 1.

5.1 H1: Masseskyderiers betydning for holdning til våbenlovgivning

For at teste vores første hypotese regresserer vi forekomsten af et masseskyderi på holdningen til våbenlovgivning. Nedenstående regressioner vil også give en umiddelbar indikation på betydningen af gerningsmandens etnicitet for den holdningsmæssige reaktion.

I tabel 1 ses resultaterne af de fire regressioner, hvor effekten af et masseskyderi i model I og II regresseres på holdningen til våbenlovgivning med og uden ideologi som kontrolvariabel efter Orlando-skyderiet, mens model III og model IV regresserer tilsvarende efter Las Vegas-skyderiet. Alle modeller indeholder FE for enheder og klyngefordelte standardfejl på statsniveau.

Table 1: Effekten af hhv. Orlando- og Las Vegas-skyderiet på holdningen til våbenlovgivning

	Orlando		Las Vegas	
	(I)	(II)	(III)	(IV)
Skyderi	0.066 (0.015)***	0.065 (0.015)***	0.050 (0.011)***	0.050 (0.011)***
Ideologisk selvplacering		-0.017 (0.016)		-0.003 (0.018)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for, om respondenterne er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klynge-robuste standardfejl på statsniveau i parentes. Ideologi måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest liberal. * $p < .1$; ** $p < .05$; *** $p < .01$.

Model I viser, hvordan respondenterne efter skyderiet i Orlando i gennemsnit bliver 6,6 procentpoint mere positive overfor våbenlovgivning. Model III viser, at selvsamme respondenter bliver 5,0 procentpoint mere positive overfor våbenlovgivning efter skyderiet i Las Vegas. Begge koefficienter er signifikante på et 0,01 niveau. Fundene er substantielle i og med, at koefficienterne generelt er højere, end de er observeret i litteraturen (Newman and Hartman 2017). Dette skal dog ses i betragtning af, at vi måler tidsligt tættere på skyderiet end andre studier. Vi vurderer derfor, at de observerede sammenhænge ikke står i kontrast med fund i litteraturen.

Model II og IV inddrager ideologisk selvplacering som kontrolvariabel. Modellerne viser, at kontrol for ideologisk selvplacering ikke ændrer betydeligt på sammenhængen, samt at

ideologisk selvplacering som hovedled er insignifikant. Dette må forventes at skyldes, at enheds FE kan forklare det meste af datasættets variation. Vi har derfor som udgangspunkt ikke grund til at tro, at ændringer i ideologisk tilhørsforhold har en betydning for, hvordan masseskyderier påvirker holdningen til våbenlovgivning.

Resultaterne styrkes af, at den afhængige variabel måles dikotomt, hvorfor der er lav mulighed for variation. Da vi ydermere måler individuelle udviklinger opnås mindre variation end i tværsnitsstudier. Derudover må respondenter, der hver måned svarer i et panel, forventes at svare ret holdningsmæssigt konsistent. Testene er derfor konservative, hvorfor vi kan være ret sikre på, at dette er udtryk for en reel effekt, når det gælder holdningen til våbenlovgivning.

Resultaterne giver dermed stærke indikationer på, at skyderierne øger opbakningen til våbenlovgivning, hvorfor vi ikke kan falsificere hypotese 1. Overordnet peger dette fund os i to retninger. For det første motiverer den 1,5 procentpoints kraftigere reaktion i Orlando sammenlignet med Las Vegas en yderligere analyse af, om reaktionerne også er statistisk forskellige fra hinanden. Dette vil have implikationer for, hvilke teoretiske slutninger analysen kan drage af betydningen ift. gerningsmandens etnicitet. For det andet motiverer den betydelige effekt en analyse af, hvorvidt holdningsændringerne varer ved over tid. Dette danner grundlag for, hvilke teoretiske mekanismer vi kan tilskrive effekten af masseskyderier på holdningen til våbenlovgivning. Næste afsnit vil foretage en DID analyse, mens den tidslige betydning for holdningsændringerne behandles i afsnit 5.4.

5.2 H2: Er der forskel i effekt mellem skyderierne i Orlando og Las Vegas?

Dette afsnit vil teste hypotese 2a og 2b. For det første muliggør brug af DID designet, at det kan konstateres, om der er en statistisk signifikant kraftigere reaktion på holdningen til våbenlovgivning efter Orlando sammenlignet med efter Las Vegas. For det andet vil vi med DID designet undersøge om gerningsmandens etnicitet fordrer, at individerne reagerer på politikker knyttet til denne etnicitet, som i dette tilfælde måles ift. immigration.

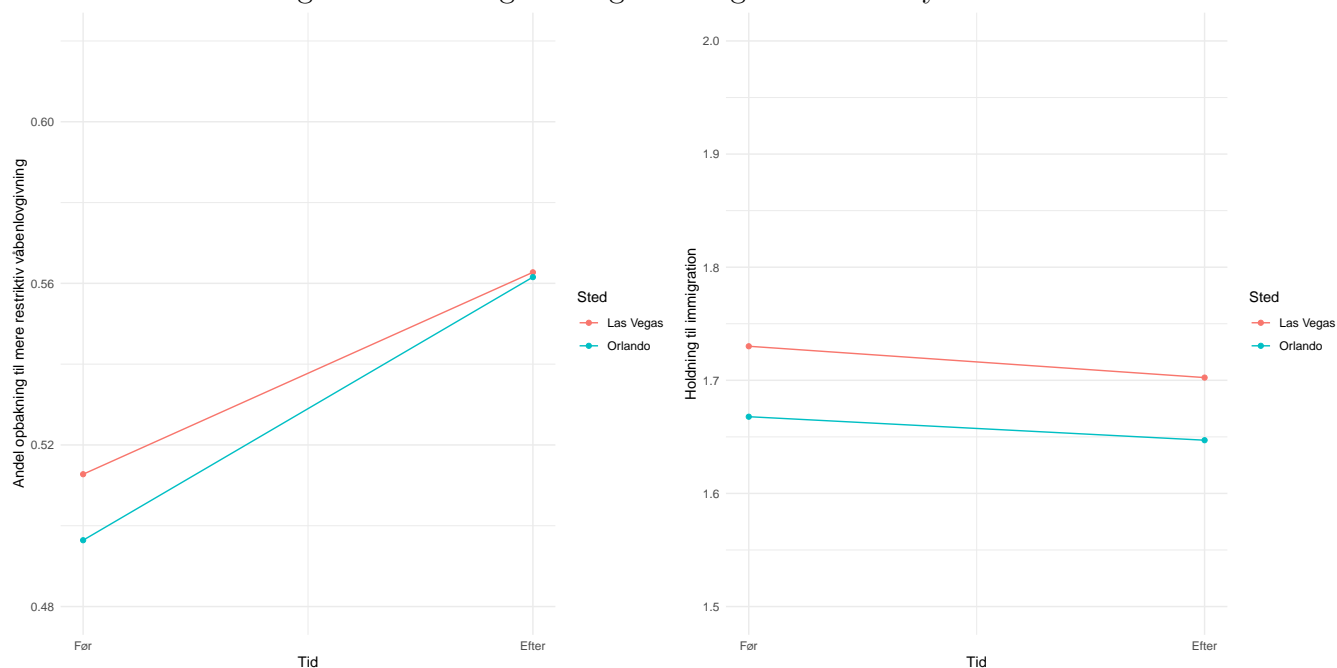
Table 2: Forskel i effekt af Orlando- og Las Vegas-skyderiet på holdningen til våbenlovgivning og immigration

	Holdning til våbenlovgivning			Holdning til immigration		
	(I)	(II)	(III)	(IV)	(V)	(VI)
DID-estimat	0.012 (0.013)	0.012 (0.013)	0.013 (0.013)	0.011 (0.024)	0.010 (0.024)	0.011 (0.024)
Ideologisk selvplacering		-0.002 (0.009)	-0.002 (0.009)		-0.009 (0.025)	-0.008 (0.025)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for saliens	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for relation mellem etniske grupper	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802	802	802

Note: Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. En tabel med afrapporterede separate hovedled for hhv. tid (før eller efter skyderi) og sted (Orlando eller Las Vegas) kan ses i bilag 2. Ideologi måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest liberal. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

DID-estimatet i tabel 2 kan tolkes som forskellen i holdningsmæssig reaktion på Orlando og Las Vegas skyderierne for de afhængige variable, hvor en positiv koefficient angiver, at man bliver mere restriktiv overfor våbenkontrol eller immigration som følge af masseskyderiet i Orlando sammenlignet med Las Vegas. Vi observerer ingen signifikant forskel i holdningsmæssig reaktion på Orlando og Las Vegas i model I, hvorfor den praktiske forskel på 1,5 procentpoint ikke kan siges at være statistisk forskellig med en p-værdi på 0,37. Den praktiske forskel imellem estimerne for Orlando og Las Vegas ligger derfor indenfor den statistiske usikkerhed, når der benyttes et konfidensinterval på 95 procent. Det samme gør sig gældende for holdningen til immigration i model IV, hvor DID-estimatet ligeledes er insignifikant med en p-værdi på 0,56. Med det anvendte data er det derfor meget usandsynligt, at der skulle være forskel i de holdningsmæssige reaktioner for immigration efter de to skyderier. Nedenstående visualisering viser udviklingen i hhv. holdningen til våbenlovgivning og immigration ved begge masseskyderier. Visualiseringen tydeliggør, at holdningen til våbenlovgivning lå på omtrent samme niveau før begge skyderier, og man kan derfor ikke umiddelbart tilskrive manglende statistisk signifikant forskel mekaniske forklaringer, såsom tilstedeværelsen af en lofteffekt ved Orlando eller gulveffekt ved Las Vegas. Således stiger opbakning til våbenlovgivning efter Orlando fra ca. 50 procent til ca. 56 procent opbakning og ved Las Vegas fra ca. 51 procent til ca. 56 procent.

Figur 3: Holdningsmæssig ændring ved masseskyderi

Note: Figurene viser udviklingen i holdning til hhv. våbenlovgivning og immigration efter Orlando og Las Vegas skyderierne. Holdningen til våbenlovgivning måles på en skala fra 0 til 1, hvor 1 er udtryk for et ønske om mere restriktiv våbenlovgivning. Holdningen til immigration måles fra 1-3, hvor 3 er udtryk for en kritisk holdning til immigration.

Som nævnt tidligere er det anvendte DID designs kausale validitet dog sårbar overfor eksterne choks, der ændrer holdningen til våbenlovgivning eller immigration mellem de to skyderier. Det vil derfor kunne skjule en forskel i holdningsmæssig reaktion, hvis individer i perioden mellem Orlando og Las Vegas holdningsmæssigt *re-aligner* og som følge af dette reagerer anderledes på Las Vegas end de gjorde i Orlando. For at adressere dette potentielle *omitted variable* bias inkluderer vi ideologi, masseskyderiers saliens og den opfattede relation mellem racer målt løbende for at indfange denne potentielle ændring.

Ved inklusion af ideologisk selvplacering som kontrolvariabel i model II ændres DID koefficienten marginalt, men forbliver insignifikant. Også for holdningsmæssig reaktion i model V ift. immigration forbliver forskellen insignifikant. Kontrol for saliens og opfattelse af race-relation ændrer, ligesom ideologi, marginalt ved koefficienterne, men ændrer ikke ved DID-estimatets signifikans i model III og VI. Den manglende ændring af p-værdi ved inddragelse af kontrolvariable indikerer, at der ikke er sket eksterne politiske chok mellem Orlando og Las Vegas, som har ændret disse variables værdier for individerne i undersøgelsen i en grad, som påvirker analysens resultater. Vi kan dog ikke udelukke, at der sket brud på parallelle trends antagelsen, som har udmøntet sig i ændringer på variable, som ikke er inkluderet i undersøgelsen.

Samlet må vi derfor foreløbigt falsificere hypotese 2a og 2b, om at individer reagerer forskelligt på Orlando og Las Vegas skyderierne. Derfor kan vi ikke umiddelbart finde op-

bakning til den teoretiske forventning om, at skyderier begået af en etnisk ud-gruppe sammenlignet med skyderier begået af en etnisk ind-gruppe fordrer forskellige holdningsmæssige reaktioner. Der skal dog tages tre forbehold for denne konstatering.

For det første er en forskel på 1,5 procentpoint på holdningen til våbenlovgivning en substantiel forskel sammenholdt med andre fund i litteraturen om masseskyderier, der måler tidsligt tæt på skyderiet (Rogowski and Tucker 2019). Vi vil derfor ikke udelukke, at man i et mindre konservativt design med flere observationer, muligvis kunne konstatere en statistisk signifikant forskel i holdningsmæssig reaktion. Dog er gerningsmandens sociale kategorisering som udgruppe i denne case særligt udtalt, da denne både etnisk og religiøst afviger for den gennemsnitlige etnisk kaukasiske amerikaner, hvorfor vi i særlig grad måtte forvente en forskel i holdningsmæssig reaktion. For at forholde os til dette vil vi derfor diskutere opgavens måling af de teoretiske begreber fra gruppeidentifikationsteori i afsnit 6.1.

For det andet er der, som nævnt i metodeafsnittet, udfordringer med målingen af holdningen til immigration, hvor spørgsmålet risikerer at indfange respondentens opfattelse af latinamerikanske immigranter. Manglende målingsvaliditet kan derfor være en årsag til fravær af forskel i holdningsmæssig reaktion for de to skyderier på holdningen til immigration. Vi vil i derfor i afsnit 5.4.2 teste en anden variabel for immigration.

For det tredje kan det skyldes, at kun individer med bestemte psykologiske karakteristika reagerer forskelligt på de to skyderier. Dette leder videre til analysens næste punkt, hvor det undersøges om en interaktionseffekt med autoritarisme skjuler en forskel i holdningsmæssig reaktion.

5.3 H3: Betydningen af autoritative værdier

Litteraturen har vist, hvordan sammenhænge mellem samfundsmæssige trusler og holdninger i visse tilfælde først kan observeres, når der tages højde for individernes grad af autoritarisme (Feldman and Stenner 1997). Vi vil derfor undersøge om den manglende forskel i reaktion på masseskyderierne i Orlando og Las Vegas skyldes manglende inddragelse af autoritarisme som psykologisk prædisposition. Som beskrevet i hypotese 3 forventer vi, at individer med højere grad af autoritative værdier vil reagere kraftigere på Orlando-skyderiet sammenholdt med Las Vegas-skyderiet, ved både at blive mere restriktivt ift. våbenlovgivning og immigration. Hvis dette gør sig gældende, vil det afspejles i en positiv koefficient for interaktionsleddet mellem DID-koefficienten og autoritarisme-indeksene i tabel 3.

Table 3: Forskel i effekt af Orlando- og Las Vegas-skyderiet på holdningen til våbenlovgivning og immigration for forskellige niveauer af autoritarisme

	Våbenlovgivning		Immigration	
	(I)	(II)	(III)	(IV)
DID-estimat X	0.035		0.072	
Indeks børneopdragelse	(0.044)		(0.106)	
DID-estimat X		0.019		0.032
Indeks traditionelle værdier		(0.020)		(0.030)
Ideologisk selvplacering	-0.002	-0.002	-0.008	-0.005
	(0.009)	(0.009)	(0.025)	(0.025)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for saliens	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for relation mellem etniske grupper	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Estimer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. En tabel med afrapporterede separate hovedled for hhv. tid (før eller efter skyderi), sted (Orlando eller Las Vegas) og begge indeks kan ses i bilag 2. Ideologi måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest liberal.

Autoritarisme måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest autoritativ. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

Som vist i model I og III finder vi ikke, at individets grad af autoritative værdier, målt med indekset for præferencer i børneopdragelse, betinger en forskel i holdningsmæssig reaktion på Orlando og Las Vegas skyderierne, både ift. våbenlovgivning og immigration. Det samme gør sig gældende i model II og IV, der tester interaktion på traditionelle kontra progressive værdier.

For at undersøge om dette er udtryk for, at individer med højere grad af autoritative værdier både reagerer kraftigere på Orlando og Las Vegas end individer med lavere grad af autoritarisme, laver vi en interaktion på den simple sammenhæng mellem hhv. Orlando og Las Vegas og våbenlovgivning og immigration. Vi finder heller ikke her en betydning af individets niveau af autoritative værdier for den holdningsmæssige reaktion. Modellerne kan ses i bilag 3.

Overordnet må vi foreløbigt falsificere hypotese 4 om, at autoritative individer reagerer kraftigere på skyderiet i Orlando sammenholdt med Las Vegas på variablene for våbenlovgivning og immigration. Det tyder i forlængelse heraf heller ikke på, at individets grad af autoritative værdier influerer den holdningsmæssige reaktion på massesky-

derier generelt, da individer med højere grad af autoritative værdier ikke reagerer kraftigere end individer med lavere grad af autoritarisme i hverken Orlando eller Las Vegas. Da vi måler autoritarisme i overensstemmelse med store dele af litteraturen, må vi umiddelbart konstatere, at den manglende sammenhæng ikke skyldes problemer relateret til måling af autoritarisme. Vi mener derfor, at opgavens resultater peger i retning af, at et masseskyderi som trussel ikke aktiverer den autoritative personlighed - heller ikke når dette begås af en gerningsmand fra en etnisk ud-gruppe. Et sådant fund motiverer en teoretisk diskussion af karakteren af truslen fra et masseskyderi, som vi vil behandle i afsnit 6.3, da dette kan bidrage til litteraturen om, hvornår den autoritative personlighed er en relevant prædisposition i studier af politisk adfærd.

Vi må dog fortsat tage det forbehold, at spørgsmålet vedr. immigration ikke måles ideelt, hvilket kan skjule betydningen af autoritarisme. Næste afsnit vil derfor bl.a. undersøge målingen af immigrations betydning for opgavens resultater.

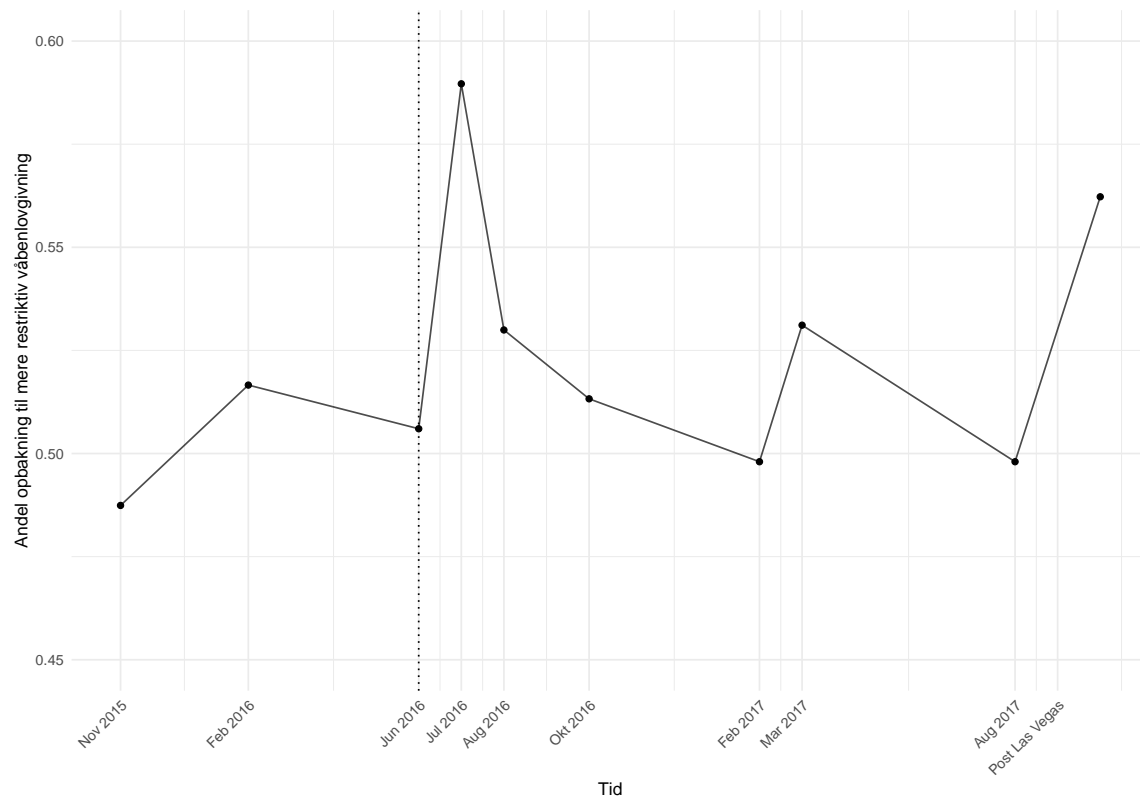
5.4 Robusthedstjek

Analysens resultater henleder os til at kvalificere to fund. For det første behandles sammenhængen mellem masseskyderi og holdningen til våbenlovgivning over tid. For det andet testes validiteten af spørgsmålet vedr. immigration ved at bruge et andet udtryk for holdningen til immigration som afhængig variabel.

5.4.1 Opbakning til våbenlovgivning over tid

For at teste den fundne sammenhæng mellem masseskyderi og mere restriktiv holdning til våbenlovgivning visualiserer vi udviklingen over tid fra november 2015 til november 2017. Dette vil give os en indikation på to centrale spørgsmål: 1) om fluktuationer i holdninger til våbenlovgivning meningsfuldt kan tilskrives masseskyderier samt 2) effektens varighed. Ideelt skulle vi have haft data et par måneder efter skyderiet i Las Vegas, men da panelet slutter i november 2017, kan varigheden af effekten i Las Vegas ikke testes med foreliggende datamateriale.

Figur 4: Udvikling i opbakning til mere restriktiv våbenlovgivning over tid

Note: Figuren viser udviklingen i holdning til våbenlovgivning over tid. Holdningen til våbenlovgivning måles på en skala fra 0 til 1, hvor 1 er udtryk for et ønske om mere restriktiv våbenlovgivning. Den stiplede linje angiver tidspunktet for Orlando-skyderiet.

Ift. punkt nr. 1 viser visualiseringen tydeligt, hvordan udviklingen i holdningen til våbenlovgivning er mest markant ved de to undersøgte skyderier i Orlando og Las Vegas, hvor disse to tidspunkter er de eneste, hvor holdningen til våbenlovgivning kommer over 55 procent opbakning. Dette giver som udgangspunkt opbakning til vores fundne sammenhæng. Dog viser visualiseringen også fluktuationer over tid, bl.a. med en kraftig forøgelse af opbakning til våbenlovgivning i marts 2017, hvilket vi ikke umiddelbart kan forklare ud fra forekomsten af et masseskyderi i perioden. Derfor risikerer vi, at ændringen i opbakning til våbenlovgivning efter et masseskyderi ikke er den rene effekt af et skyderi. Denne fluktuation viser derved en svaghed ved denne type design, hvor det er svært at kontrollere for de mange årsager, der kan influere opbakning til våbenlovgivning. Eksempelvis kunne stor mediefokus rykke på opbakningen, hvilket ikke nødvendigvis behøver at ske i forbindelse med et masseskyderi. Dette vil derfor blive diskuteret i afsnit 6.2. Herudover viser det også nødvendigheden af, at vi i vores regressioner benytter kontrolvariable til at forsøge at kontrollere for eksogene politiske stød.

Ift. punkt nr. 2 viser visualiseringen ligeledes, at opbakningen til våbenlovgivning i 2016 stiger fra juni til juli, altså lige efter skyderiet i Orlando finder sted, men mister en del effekt allerede måneden efter og niveauet falder helt tilbage til det oprindelige niveau i

oktober, altså blot fire måneder efter skyderiet. Vi kan som nævnt af datamæssige årsager ikke sige noget om det samme sker efter Las Vegas. At holdningsændringerne forbundet med masseskyderier er kortvarige stemmer overens med tendenser i litteraturen om eventstudier (Achen and Bartels 2016; Egan and Mullin 2012), hvorfor vi i afsnit 6.4 vil diskutere, hvorvidt masseskyderier overhovedet kan siges grundlæggende at ændre individets politiske holdninger ift. våbenlovgivning.

5.4.2 Validitetstest af målingen af immigration som afhængig variabel

Nulfundet risikerer at skyldes, at det anvendte spørgsmål i analysen går på illegale indvandrere, som måske ikke umiddelbart forbindes med personer af mellemøstlig etnicitet. For at øge sikkerheden, hvorpå vi kan konstatere, at Orlando og Las Vegas ikke har en effekt på holdningen til immigration, forsøger vi at robusthedstjekke resultaterne ved at anvende et andet holdnings-item som afhængig variabel. Nedenstående tabel viser en alternativ regression med holdningen til, hvorvidt immigration er godt eller dårligt for USA som afhængig variabel. Dette spørgsmål vurderer vi som udgangspunkt tæt på ideelt til, hvad vi ønsker at undersøge, da det indfanger associationer forbundet med immigration på et generelt plan. Dog er spørgsmålet kun stillet før og efter skyderiet i Orlando, hvorfor vi kun kan estimere effekten ved dette skyderi. Da Orlando udgør stimulus med en etnisk ud-gruppe som gerningsmand, er det ved dette skyderi vi forventer at finde en effekt, hvorfor manglende spørgsmål ved Las Vegas kun hindrer en sammenligning af effekt.

Table 4: Effekten af Orlando-skyderiet på holdningen til immigration med anden måling

	Immigration	
	(I)	(II)
Skyderi	0.018 (0.020)	0.018 (0.020)
Ideologisk selvplacering		0.030 (0.022)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for, om respondenteren er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. Ideologi måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest liberal. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

Modellerne viser, at dette immigrations-item ligeledes er statistisk insignifikant. Dette

peger i retning af, at det ikke er målingen af immigration, der resulterer i insignifikante resultater i DID-designet. Teoretisk øger dette opbakningen til, at masseskyderier ikke skaber en reaktion på politikområder knyttet til gerningsmandens etnicitet - i dette tilfælde immigration. Koblet med fraværet af forskel i holdningsmæssig reaktion på våbenlovgivning for Orlando og Las Vegas finder vi det relevant at diskutere, hvorvidt og hvorfor etnicitet ikke er salient i tilfælde af masseskyderier i afsnit 6.2.

5.5 Opsummering

Analysen har søgt at undersøge de holdningsmæssige konsekvenser af masseskyderier struktureret efter de tre opstillede hypoteser, som udmønter sig i tre primære fund:

- Vi finder en højsignifikant positiv sammenhæng mellem forekomsten af masseskyderierne i Orlando og Las Vegas og opbakning til mere restriktiv våbenlovgivning. Til gengæld indikerede en visualisering af udvikling i holdningen til våbenlovgivning over tid, at denne effekt er kortvarig.
- Vi fandt ingen statistisk forskel i holdningsmæssig reaktion for Orlando og Las Vegas på holdningen til våbenlovgivning eller immigration. Dette indikerer, at gerningsmandens etnicitet ikke har betydning for den holdningsmæssige reaktions styrke eller reaktion på politikområder knyttet til gerningsmandens etnicitet.
- Vi fandt ikke, at respondenter med højere grad af autoritative værdier reagerer kraftigere på holdningen til våbenlovgivning samt immigration efter et masseskyderi. Dette gælder både for skyderierne enkeltvis og DID-estimatet.

6 Diskussion af analysens fund

Som beskrevet i indledningen søger denne opgave at udvide litteraturen om masseskyderier ved at søge forklaringer i den politiske psykologi. Vi ønsker derfor ud fra analysens resultater at diskutere, hvorfor gruppeidentifikation og autoritative værdier ikke umiddelbart har en betydning for den holdningsmæssige reaktion på et masseskyderi. Det vil vi gøre gennem en diskussion af faktorer, der potentielt undertrykker, at etnicitet er en betydningsfuld perceptuel linse, hvad angår masseskyderier. Første del diskuterer omstændigheder ved masseskyderierne i Orlando og Las Vegas med relevans for gruppeidentifikation. Anden del diskuterer betydningen af ideologi, medie- og elitecues. Tredje del diskuterer truslen fra masseskyderiers karakter, hvilket løber ud i fjerde del, der perspektiverer til, om holdninger grundlæggende ændres som følge af masseskyderier.

6.1 Gruppeidentitet ved masseskyderierne i Orlando og Las Vegas

Visse dele af litteraturen har vist, at gruppeidentiteters betydning på politisk adfærd afhænger af, hvor kraftigt individer identificerer sig med den pågældende gruppe, og hvor stærk individets antipati er overfor udgrupper (Conover 1984; Vandeweerd *et al.* Forthcoming[a], p. 6). Skulle vi have fundet en effekt af etnisk gruppeidentitet blandt vores respondenter, ville det måske have krævet et mål for, hvor kraftigt respondenterne identificerer sig med at være etnisk kaukasisk. Dette vil muligvis også være betingende for om attributionsbias aktiveres, hvor det er vist, at styrken på gruppeidentifikationen påvirker i hvor høj grad individer tillægger gerningsmandens etnicitet betydning i motivationen af handlinger såsom skyderier (Hewstone 1990, p. 328). En mulig effekt risikerer derfor at blive undertrykt af personer, der ikke identificerer sig særlig stærkt som etnisk kaukasisk. På den ene side risikerer vi derfor, at estimerne i vores modeller attenueres, hvilket risikerer at give falsk negative resultater.

På den anden side forsøger vi at tage højde for ovenstående problematikker ved at inddrage individets grad af autoritarisme som interaktionsvariabel. Autoritarisme som målt i denne opgave indfanger noget af ovenstående dynamik, da indekset måler i hvor høj grad individet mener, at personer som træder ved siden af, eller ikke lever op til de sociale konventioner, skal straffes (Kinder 1998, p. 807). Disse afvigere for sociale konventioner vil i mange situationer manifestere sig som udgrupper for det enkelte individ, og autoritarisme vil derfor også indfange tendenser, som minder om en nuancering af ind- og udgruppe identifikation. I tillæg hertil er autoritarisme i litteraturen blevet vist korreleret med etnocentrisme, som er en mere direkte måling af en nuanceret ind- og udgruppe identifikation (Cottam *et al.* 2015; Huddy *et al.* 2007b, p. 595). En bedre måling af ind- og udgruppe sentimentaler vil kunne styrke troen på resultaternes robusthed, men betydeligt insignifikante resultater i modellerne med autoritarisme gør det usikkert, hvorvidt en mere nuanceret måling faktisk vil ændre på resultaterne.

Vi mener dog, at der er to primære udfordringer i vores design, der risikerer at medføre falsk negative resultater, som begge er relateret til skyderiet i Orlando. Den første er, at gerningsmanden i Orlando er af afghansk afstamning. Da 2/3 af alle våben-drab i USA udføres af afroamerikanere (Casselman 2016) risikerer vi, grundet lav grad af strukturelt fit, at det derfor er svært for individet at sammenkoble masseskyderi til den afghanske etnicitet i Orlando. Et argument imod er dog, at muslimsk indvandring (heriblandt afghanere) som voldelig trussel også må anses som tilstrækkelig italesat til at kunne vække ud-gruppe prisme, hvilket i så fald vil mindske udfordringen (Piazza 2015, p. 667).

Den anden udfordring er, at skyderiet i Orlando blev begået mod homoseksuelle personer. At de ramte har en afvigende seksualitet fra den dominerende kan betyde, at etnisk kaukasiske personer ikke i samme omfang opfatter dette som et angreb på sin ind-gruppe.

Dette kan ses som en udfordring, da personer, der stærkt identificerer sig som etnisk kaukasiske eller er stærkt autoritative, også risikerer at være kritiske overfor homoseksuelle og ikke i samme grad vil se skyderiet som en trussel for deres indgruppe, hvilket i så fald vil føre til attenuering i vores estimater (Strolovitch 2006, p. 896). En yderligere udfordring ved, at målet for skyderiet i Orlando var homoseksuelle er, at dette øger sandsynligheden for Orlando opfattes som et terrorangreb snarere end et masseskyderi på linje med eksempelvis Las Vegas (kaldet *domestic violence*). Hvis skyderiet bliver anset for at være et terrorangreb kan konnotationer ift. terror medføre, at individerne har reageret på udenrigspolitiske variable og dermed bevirke, at vi ikke indfanger skyderiets holdningsmæssige effekt ved måling af immigration (Moskalenko and Mccauley 2009). Vi har dog ikke variable til rådighed før og efter Orlando, som kan måle denne effekt. Vi kan ikke kontrollere for ovenstående udfordringer, hvorfor vi ikke kan udelukke, at etnicitet som gruppeidentifikation har betydning for den holdningsmæssige reaktion i en situation, hvor indgruppen tydeligt er truet eller, hvor skyderiet uden tvivl kan defineres som *domestic violence*, hvilket vi anser for opgavens største validitetsmæssige begrænsning.

6.2 Betydning af elite cues og ideologi

En anden vigtig faktor, der ved masseskyderier kan tænkes at undertrykke betydningen af etnisk gruppeidentitet, er eksterne aktører til individets psykologi. Medier, betroede eliter og deres holdningstilkendegivelser er for den største del af befolkningen den primære informationskilde til skyderierne, hvorfor deres dagsorden og vinkel på emnet påvirker individers forståelse af skyderierne (Broockman and Butler 2017; Prior 2013; Schildkraut et al. 2018, p. 224). Den interne psykologiske proces i, hvorvidt etniske kategoriseringer er saliente ift. masseskyderier hænger derfor uløseligt sammen med, i hvilket omfang masseskyderierne er blevet dækket i medierne, hvordan det er vinklet samt eliteres stillingtagen til emnet (Klar 2013; Winter 2008). I den forbindelse er det relevant, at budskaber fra den amerikanske elite og de amerikanske medier særligt betragtes som opdelt efter ideologisk tilhørsforhold (Broockman and Butler 2017; Prior 2013; Vandeweerd et al. Forthcoming[b]). På spørgsmålet om våbenlovgivning er den politiske elite særligt splittede. Politiske emner med polariserede eliter har vist sig at forårsage, at individer i højere grad lytter til og accepterer argumenter fra deres partipolitiske elite og gør brug af *motivated reasoning* (Druckman et al. 2013; Taber and Lodge 2006, p. 36), hvilket også genfindes i litteratur om masseskyderier (Rogowski and Tucker 2019). Disse faktorer øger sandsynligheden for, at partipolitisk ståsted har en indflydelse på den holdningsmæssige reaktion på Orlando og Las Vegas. Derfor mener vi, at det er relevant at diskutere om saliens af etnicitet som gruppeidentitets ift. masseskyderier

kan være betinget af individets partipolitiske tilhørsforhold.

Om etnicitet er en salient gruppeidentitet vil i den forbindelse afhænge af framingen fra individets partipolitiske elite, hvor der på tværs af liberale og konservative medier og eliter er markant forskel i, hvordan etnicitet tillægges betydning (Kinder and Sanders 1996). Anekdotisk udtalte Donald Trump bl.a. efter Orlando: *“Appreciate the congrats for being right on radical Islamic terrorism, I don’t want congrats, I want toughness vigilance.”* Citatet trækker især på karakteristika, der er forbundet med den negative stereotypiske forestilling om personer med mellemøstlig baggrund er tilknyttet islamistisk terrorisme. Modsat ville daværende præsident Barack Obama ikke definitivt kalde det islamistisk terrorisme og fokuserede i stedet på ofrenes seksualitet samt manglende våbenlovgivning: *“The place where they were attacked is more than a nightclub — it is a place of solidarity and empowerment [...] and to advocate for their civil rights.”*

Ud fra citaterne kan det sandsynliggøres, at etnicitet er en salient gruppeidentitet for konservative vælgere, da Trump lægger vægt på karakteristika forbundet med gerningsmandens etnicitet. Den forudsagte betydning af etnicitet i den holdningsmæssige reaktion på masseskyderier fra hypoteseafsnittet vil derfor med større sandsynlighed kunne forefindes blandt konservative vælgere. Modsat vil demokratiske vælgere med denne forudsigelse ikke aktivere etnicitet som perceptuel linse, grundet manglende fokus på etnicitet. Dette vil yderligere være interessant, da det i så fald vil skrive sig ind i en nyere diskussion og litteratur om, at partitilknytning påvirker, hvordan man opfatter racespørgsmål, eksempelvis Black Lives Matter bevægelsen, og ikke omvendt (Enns 2018).

Disse påstande kan testes empirisk i vores paneldatasæt. Hvis etnicitet som perceptuel linse i højere grad aktiveres for konservative må vi forvente en kraftigere reaktion i Orlando sammenholdt med Las Vegas for konservative vælgere, både ift. våbenlovgivning og immigration. Dette vil afspejle sig i en negativ koefficient for interaktionen mellem ideologi og DID-estimerne. Modsat må man forvente, at liberale individer reagerer lige kraftigt på skyderierne, uagtet om det er i Orlando eller Las Vegas, men at de i tråd med partilinen efter begge skyderier tilegner sig en mere restriktiv holdning til våben end mere konservative individer. Dette vil afspejle sig i en positiv koefficient for interaktionen mellem ideologi og tid i de enkelte skyderier.

Table 5: Betydningen af ideologisk selvplacering for den holdningsmæssige reaktion på Orlando- og Las Vegas-skyderiet

	Våbenlovgivning			Immigration
	I - ORL	II - LV	III - DID	IV - DID
Skyderi	0.059 (0.035)*	0.064 (0.025)**	0.063 (0.024)***	-0.036 (0.039)
Skyderi X Ideologi	0.002 (0.010)	-0.005 (0.008)	-0.004 (0.007)	0.008 (0.013)
DID-estimat X Ideologi			0.007 (0.013)	-0.031 (0.027)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for saliens	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for relation mellem etniske grupper	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for, om respondenten er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. Ideologi måles på en skala fra 1-5, hvor 5 er mest liberal. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

Tabel 5 viser, hvordan der ingen interaktionseffekt findes af ideologi på effekten af masseskyderi enkeltvis i Orlando og Las Vegas på holdningen til våbenlovgivning, hvilket kan ses i model I og II. Der observeres heller ingen betydning af ideologi for DID-estimerne i model III og IV. Det tyder derfor ikke på, at partipolitisk ståsted betinger, hvorvidt etnicitet er en salient gruppeidentitet.

Dette er et betydeligt fund, da ideologisk identifikation traditionelt betegnes som den stærkeste faktor for individers tolkning af politisk information, især i amerikansk sammenhæng (Campbell et al. 1960). I relation til at Vandeweerdts finder, at der ikke er forskel på den mængde omtale liberale og konservative medier tildeler et masseskyderi (Vandeweerdts Forthcoming[b], p. 19), indikerer dette umiddelbart, at selve framingen fra medier samt elite cues spiller lille til ingen rolle i den holdningsmæssige reaktion. Modsat taler resultaterne for, at medier og eliter blot gør overvejelser om skyderierne kognitivt tilgængelige, og at det er denne tilgængelighed, som rykker ved respondentens holdninger. En betydelig implikation ved dette resultat er, at masseskyderier ikke har en polariserende effekt, som ellers er blevet konstateret for lignende begivenheder i USA (Zaller 1992, p. 104). Dog er det også muligt, at det ryk vi observerer tilbage til det holdningsmæssige udgangspunkt skyldes, at når omtalen i medierne er ovre, så falder individerne tilbage til partilinjen (Krosnick and Kinder

1990, p. 510). Ideologi vil derfor måske ikke kunne forklare, hvorfor en del af respondenterne ændrer holdning, men vil kunne forklare, hvorfor de rykker sig tilbage igen. Da denne opgave fokuserer på psykologiske faktorer, vil vi efterlade det til andre at diskutere, hvilke karakteristika ved Orlando og Las Vegas, som medfører, at den holdningsmæssige reaktion på den korte bane ikke er partipolitisk betinget.

6.3 Truslen fra masseskyderier

Diskussionen har indtil videre vist, at hverken etnicitet eller ideologi som perceptuel linse eller grad af autoritarisme har en signifikant betydning for den holdningsmæssige reaktion på masseskyderier, hvilket er et opsigtsvækkende fund taget litteraturen om emnet i betragtning. Trusselsbegrebet er centralt for både den interne psykologiske proces i at afgøre, hvilken identitet, som er salient, men ligeledes for aktiveringen af den autoritative personlighed (Feldman and Stenner 1997; Klar 2013). Spørgsmålet er da, om karakteristika ved truslen fra masseskyderier ikke aktiverer etniske ind- og udgruppers saliens eller den autoritative personlighed.

Vi har indtil videre ikke med udgangspunkt i elite-centriske teorier kunne finde en sandsynlig forklaring på, hvorfor Orlando og Las Vegas ikke aktiverer den etniske perceptuelle linse. Med relevans herfor anfører Newman, at masseskyderier kun påvirker holdninger, når denne trussel er lokal, da truslen således i højere grad opfattes som værende mere salient (Newman and Hartman 2017, p. 1531). Det er derfor muligt, at etnicitet som gruppeidentitet kun aktiveres for personer, der var tæt på Orlando-skyderiet, da det særligt er disse individer for hvem masseskyderiet har været omfangsrigt nok til at aktivere etnisk gruppetilhørsforhold som perceptuel linse (Klar 2013). Dette vil også kunne forklare den observerede manglende aktivering af den autoritative personlighed. I tillæg hertil mener teoretikere med fokus på spatiale faktorer, at kriminalitets lokalt koncentrerede omkostninger bevirker, at cues med relevans for kriminalitet særligt erfares i den lokale kontekst (Hjorth 2017, p. 6). Set ift. masseskyderier kan manglende lokale cues bevirke, at individet ikke trækker på gerningsmandens etnicitet som social kategori, hvis der mangler en åbenlys sammenhæng til lokal demografi eller lokale oplevelser, som kriminalitet begået af etniske udgrupper (Hopkins 2010, p. 56). Manglende overvejelser om afstand fra masseskyderier og lokal kontekst kan derfor være faktorer som bevirker, at den etniske gruppeidentitet og autoritative værdier ikke fremstår som betydningsfulde for den holdningsmæssige reaktion på masseskyderier.

Anskuet bredere i den politiske psykologi skelnes der mellem implikationerne af personlige og nationale trusler for den politiske adfærd (Huddy et al. 2002). Det er derfor relevant at overveje, hvilken trussel et masseskyderi udgør i relation til den manglende aktivering af au-

toritative værdier og etnisk gruppeidentifikation. Hvor individer, der opfatter nationen som truet reagerer på holdningsmæssige variable, der imødekommer denne trussel, er den politiske reaktion for personlige trusler mere uklar (Huddy et al. 2005, 2007b). På samme tid er personlige trusler blevet forbundet med følelsen af angst, som ifølge litteraturen udmønter sig i mere grundig informationsbehandling, mens opfattelsen af nationale trusler afføder vrede, der modsat øger sandsynligheden for, at individet gør brug af heuristikker og cues (Brader 2005; Huddy et al. 2007a, p. 208). Den manglende aktivering af etnicitet som gruppeidentitet kan i et sådant perspektiv skyldes, at truslen opfattes personlig, som aktiverer en mere grundig informationsbehandling, og individet derfor ikke trækker på sociale kategoriseringer, herunder begår attributionsbias i lige så høj grad. På samme måde kan det forestilles, at opfattelsen af en personlig trussel ikke i samme grad aktiverer den autoritative personlighed, da angst ikke fordrer den politiske handlen overfor udgruppen, som autoritarismen indebærer.

Men kan masseskyderier behandles som en personlig trussel snarere end en national? På den ene side taler en øget frekvens af masseskyderier samt et forsøg på at italesætte en forbindelse mellem fremkomsten af masseskyderier og våbenlovgivning for, at betingelserne er til stede for en opfattelse af masseskyderier som en national trussel (Blow 2019). På den anden side er omkostningerne af kriminalitet, såsom masseskyderier, meget lokalt koncentreret (Hjorth 2017, p. 6) samtidig med, at masseskyderier har divergerende grader af og forskellige politiske agendaer, hvilket gør det uklart, hvilken konkret politisk trussel disse udgør for nationen (Batuman 2017; Lankford and Silver 2020). Det er vigtigt at understrege, at masseskyderier i praksis ikke udelukkende vil falde i de konceptuelle begreber national eller personlig trussel. Vi vil dog lade det være op til andre undersøgelser, optimalt set med et eksperimentelt design at kortlægge, hvilken type trussel masseskyderier primært opfattes som, da vi med udgangspunkt i denne opgaves observationelle design ikke direkte måler, hvordan individerne opfatter truslen fra masseskyderier.

I den grad truslens karakter er skyld i den manglende betydning af etnicitet og autoritarisme, vil dette være et markant bidrag til litteraturen. Koblet til den overordnede debat om egotropiske versus sociotropiske interesser, vil det stemme overens med litteratur der viser, at egeninteresse, i denne opgave udtrykt ved opfattelsen af personlige trusler, har begrænset indflydelse på den politiske adfærd (Sears et al. 1980). Mere konkret ift. denne opgaves teroriapparat vil det pege i retning af, at den autoritative personlighed ikke aktiveres ved personlige trusler samt indikere, at personlige trusler mindsker sandsynligheden for, at sociale kategoriseringer med rod i gruppeidentitet benyttes.

6.4 Perspektiverende diskussion: Kan holdninger bruges i studiet af masseskyderier?

Der er i litteraturen af eventstudier uenighed om varigheden af holdningsændringer fremkommet fra kritiske politiske begivenheder (Egan and Mullin 2012; Page and Shapiro 1992, p. 338). Taget de meget kortvarige holdningsændringer efter masseskyderier observeret i denne opgave i betragtning, vil vi med afsæt i ovenstående litteratur reflektere over, hvorvidt de kortvarige holdningsændringer efter masseskyderiet kan siges at have konsekvenser på lang sigt for individets holdninger og på et politisk plan i form af våbenlovgivningspolitik.

På ene side kan de kortvarige effekter vidne om tilfældige holdningstilkendegivelser, hvor instabiliteten skyldes manglende politisk viden hos en del individer (Converse 1964, p. 49), hvilket da vil betyde, at der ingen ren effekt af masseskyderier er. Instabiliteten fremkommer især, når det for et individ er svært at lave forbindelsen mellem en begivenhed og vedkommendes eget liv (Kinder 1998, p. 784), hvilket kan ses lig den kritik, som figurerer i den politiske økonomi, hvor effekter først fremkommer, når individuelle gevinster er tydelige, omfangsrige og omgående (Kinder 1998, p. 801).

På den anden side kan det meste af effekten på opbakning til våbenlovgivning i kølvandet på et masseskyderi skyldes den kortvarige øgede saliens gennem øget mediebevågenhed og tilgængelighed af spørgsmålet om våbenlovgivning, som kan kaldes et “humør-sving” (Zaller 1992, p. 119). Grundlæggende har individer allerede før et masseskyderi skabt sig en holdning til våbenlovgivning, baseret på vedkommendes tidligere oplevelser og følelser forbundet til emnet (Lodge and Taber 2013; Zaller 1992, p. 121), som kan forklare den holdningsmæssige tilbagevenden til udgangspunktet tre måneder efter skyderiet. En del af effekten kan dog forestilles at påvirke de langsigtede holdninger til våbenlovgivning, gennem eksempelvis at øge den negative følelsesmæssige forbindelse til emnet, hvilket vil kunne spores ved at se på trends over tid (Lodge and Taber 2013). Dette perspektiv kan bakkes op af, at støtten til våbenlovgivning de seneste ti år har været stødt stigende, hvor Gallup i 2010 målte 44 procents opbakning til i 2019 at måle 64 procents opbakning til mere restriktiv våbenlovgivning (Gallup 2019). Ligeledes viser vores datasæt, som kun måler en periode på to år, en svag tendens mod øget støtte til restriktiv våbenlovgivning. En anden langsigtet påvirkning kan være, at masseskyderier påvirker individer, hvis holdninger og værdier endnu ikke er krystalliserede (som oftest børn- og unge). Her vil en effekt muligvis kunne spores hos generationer, der er vokset op i en periode med flere og mere voldelige masseskyderier, en såkaldt generationseffekt (Jennings et al. 2009, p. 788).

Hvis masseskyderiers effekt på holdninger er langsigtede vil man ved fokus på, at et enkelt masseskyderi skulle forårsage et tipping-point ift. våbenlovgivning overse en substantiel del

af masseskyderiers holdningsmæssige implikationer. Fremtidige studier vil på baggrund af vores opgave passende kunne udvide fokuset til at undersøge en længere tidsperiode med flere skyderier for at undersøge om frekvensen gør holdningsændringerne mere vedvarende.

Overvejelser om varigheden af masseskyderiers holdningsmæssige implikationer kan derudover være med til at forklare, hvorfor der ikke sker ændringer af våbenlovgivningen efter masseskyderier. Da lovgivning ofte ikke tilvejebringes på en tidshorisont på de ca. tre måneder, hvor en stigning i *public opinion* efter Orlando ønskede strammere våbenlovgivning, vil en praktisk implikation være, at presset for strammere våbenlovgivning ikke udmønter sig i reel *policy*. Dette er på trods af, at vi fra andet litteratur ved, at hvis lovgivere kender til *public opinion*, stiger sandsynligheden for, at de agerer i henhold til denne (Butler and Nickerson 2011). Opgavens resultater indikerer, at *public opinion* muligvis i fremtiden vil kunne bidrage med en konsistent forklaring på, hvorfor våbenlovgivning sjældent gennemføres i lyset af masseskyderier.

7 Konklusion

Vi har i denne opgave fundet indikationer på, at masseskyderier øger opbakningen til våbenlovgivning, men at denne effekt er kortvarig, hvor effekten er fuld aftaget blot fire måneder efter skyderiet i Orlando. Vi kan dog pga. datamæssige begrænsninger ikke konkludere samme mønster efter skyderiet i Las Vegas. Da vi ikke finder, at ideologi har betydning for reaktionen på hverken Orlando eller Las Vegas, er en mulig forklaring på den kortvarige effekt øget kognitiv tilgængelighed af overvejelser om masseskyderier som følge af intens medie og eliteomtale i perioden omkring et masseskyderi.

Ydermere fandt vi indikationer på, at gerningsmandens etnicitet har begrænset til ingen indflydelse på den holdningsmæssige reaktion. Hvor den simple sammenhæng viste 1,5 procentpoints forskel mellem Orlando og Las Vegas skyderierne i opbakning til våbenlovgivning, resulterede denne ikke i en statistisk forskel i effekt når inddraget i et DID design. Ligeledes fandtes ingen forskel i effekt for holdningen til immigration, hvilket indikerer lav sandsynlighed for, at individer begik attributionsbias i forbindelse med skyderierne.

Vi forventede yderligere, at individers grad af autoritarisme ville fungere som et moderende led for ovenstående sammenhæng. Dette fandt vi dog ikke indikationer på, da hverken et indeks for holdning til børneopdragelse eller et indeks for traditionelle værdier havde modererende effekt. I diskussionen pegede vi på, at en mulig forklaring herfor kunne være, at masseskyderier ikke anses som en samfundsmæssig trussel og derfor har mindre sandsynlighed for at aktivere den autoritative personlighed.

Vi vurderer to centrale udfordringer for vores undersøgelse og generaliserbarheden af

fundene. For det første risikerer vi, at skyderiet i Orlando ikke anses som en trussel for den generelle etnisk kaukasiske identitet, men i stedet subgruppen homoseksuelle. For det andet risikerer vi, at skyderiet i Orlando anses som et terrorangreb og ikke *domestic violence*. Begge udfordringer risikerer at medføre lavere grad af sammenlignelighed mellem skyderierne i Orlando og Las Vegas og derved både ringere intern og ekstern validitet.

Implikationerne af opgavens konklusioner kan anskues fra to vinkler. Er glasset halvt fyldt indikerer opgaven, at individer er responsive for politiske begivenheder og at reaktionen ikke nødvendigvis er betinget af etniske stereotyper. Er glasset til gengæld halvt tomt tyder resultaterne på kortvarig opmærksomhed blandt individer til politiske begivenheder, hvilket hindrer tilvejebringelsen af lovgivningen, som imødekommer problematikker relateret til begivenheden.

8 Litteraturliste

References

- Abrams, Dominic and Michael A. Hogg (1990). "Social Identification, Self-Categorization and Social Influence". In: *European Review of Social Psychology* 1.1, pp. 195–228.
- Achen, Christopher H. and Larry M. Bartels (2016). *Democracy for Realists, Why Elections Do Not Produce Responsive Government*. Princeton: Princeton University Press.
- Adorno, Theodor W. (1950). *The authoritarian personality* /. In collab. with Betty Aron et al. Studies in prejudice. N.Y: Harper. 23-990.
- Altemeyer, Bob (1988). *Enemies of freedom: understanding right-wing authoritarianism*. Jossey-Bass public administration series. San Francisco ; Jossey-Bass. 19-378.
- Altemeyer, Bob (1996). *The authoritarian specter*. Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Angrist, Joshua David and Jörn-Steffen Pischke (2015). *Mastering "metrics": the path from cause to effect*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press.
- Barney, David J. and Brian F. Schaffner (2018). "Reexamining the Effect of Mass Shootings on Public Support for Gun Control". In: 49.4, pp. 1555–1565.
- Batuman, E. (2017). *SEARCHING FOR MOTIVES IN MASS SHOOTINGS*. URL: <https://www.newyorker.com/news/daily-comment/searching-for-motives-in-mass-shootings>. (accessed: 21.01.2020).
- Berinsky, Adam J. (2017). "Measuring Public Opinion with Surveys". In: *Annual Review of Political Science* 20.1, pp. 309–329.
- Blow, M. C. (2019). *The Decade We Changed Our Minds*. URL: <https://www.nytimes.com/2019/12/29/opinion/2010s-decade.html>. (accessed: 21.01.2020).
- Brader, Ted (2005). "Striking a Responsive Chord: How Political Ads Motivate and Persuade Voters by Appealing to Emotions". In: *American Journal of Political Science* 49.2, pp. 388–405.
- Broockman, David E. and Daniel Butler (2017). "The Causal Effects of Elite Position-Taking on Voter Attitudes: Field Experiments with Elite Communication". In: *American Journal of Political Science* 61.1, pp. 208–221.
- Butler, Daniel and David Nickerson (2011). "Can Learning Constituency Opinion Affect How Legislators Vote? Results from a Field Experiment". In: *Quarterly Journal of Political Science* 6.1, pp. 55–83.
- Campbell, A., P. Converse, W. Miller, and D. Stokes (1960). *The American Voter*. University of Chicago Press.

- Carlsen, A. (2017). *Las Vegas Shooting: Chaos at a Concert and a Frantic Search at Mandalay Bay*. URL: <https://www.nytimes.com/interactive/2017/10/02/us/mandalay-bay-vegas-shooting.html?searchResultPosition=18>. (accessed: 21.01.2020).
- Casselmann, B. (2016). *Gun Deaths In America*. URL: <https://fivethirtyeight.com/features/gun-deaths/>. (accessed: 21.01.2020).
- Cohn, N. and M. Sanger-Katz (2019). *On Guns, Public Opinion and Public Policy Often Diverge*. URL: <https://www.nytimes.com/2019/08/10/upshot/gun-control-polling-policies.html>. (accessed: 21.01.2020).
- Conover, Pamela Johnston (1984). "The Influence of Group Identifications on Political Perception and Evaluation". In: *The Journal of Politics* 46.3, pp. 760–785.
- Converse, Philip E. (Jan. 1964). "The Nature of Belief Systems in Mass Publics (1964)". In: *Critical Review* 18.1-3, pp. 1–74.
- Cottam, Martha L., Elena Mastors, Thomas Preston, and Beth Dietz (2015). *Introduction to Political Psychology: 3rd Edition*. London, UNITED KINGDOM: Routledge.
- Dinas, Elias, Konstantinos Matakos, Dimitrios Xeferis, and Dominik Hangartner (2019). "Waking Up the Golden Dawn: Does Exposure to the Refugee Crisis Increase Support for Extreme-Right Parties?" In: *Political Analysis* 27.2, pp. 244–254.
- Druckman, James N., Erik Peterson, and Rune Slothuus (2013). "How elite partisan polarization affects public opinion formation". In: *American Political Science Review* 107.1, p. 57.
- Egan, P. J. and M. Mullin (2012). "Turning Personal Experiences into Political Attitudes: The Effect of Local Weather on Americans' Perceptions about Global Warming". In: *Journal of Politics* 74.3, pp. 796–809.
- Enns, P. (2018). *Clarifying the Role of Racism in the 2016 U.S. Presidential Election: Opinion Change, Anti-Immigrant Sentiment, and Vote Choice*. URL: http://peterenns.org/sites/peterenns.org/files/pdf/Enns_TrumpRace_APSA2018.pdf. (accessed: 21.01.2020).
- Enos, Ryan D. (2016). "What the Demolition of Public Housing Teaches Us about the Impact of Racial Threat on Political Behavior". In: *American Journal of Political Science* 60.1, pp. 123–142.
- Enos, Ryan D., Aaron R. Kaufman, and Melissa L. Sands (Nov. 2019). "Can Violent Protest Change Local Policy Support? Evidence from the Aftermath of the 1992 Los Angeles Riot". In: *American Political Science Review* 113.4, pp. 1012–1028.
- Feldman, Stanley and Karen Stenner (1997). "Perceived Threat and Authoritarianism". In: *Political Psychology* 18.4, pp. 741–770.

- Gallup (2019). *Guns*. URL: <https://news.gallup.com/poll/1645/guns.aspx>. (accessed: 21.01.2020).
- Hewstone, Miles (1990). "The 'ultimate attribution error'? A review of the literature on intergroup causal attribution". In: *European Journal of Social Psychology* 20.4, pp. 311–335.
- Hjorth, Frederik (2017). "The Influence of Local Ethnic Diversity on Group-Centric Crime Attitudes". In: *British Journal of Political Science*, pp. 1–23.
- Hopkins, Daniel J. (2010). "Politicized Places: Explaining Where and When Immigrants Provoke Local Opposition". In: *American Political Science Review* 104.1, pp. 40–60.
- Huddy, L., S. Feldman, and E. Cassese (2007a). "On The Distinct Political Effects of Anxiety and Anger". In: *The Affect Effect: Dynamics of Emotion in Political Thinking and Behavior*. Ed. by George E. Marcus, W. Russell Neuman, Michael MacKuen, and Ann N. Crigler. Chicago: University of Chicago Press. Chap. 9, pp. 202–231.
- Huddy, Leonie and Stanley Feldman (2011). "Americans Respond Politically to 9/11". In: *American Psychologist* 66.6, pp. 455–467.
- Huddy, Leonie, Stanley Feldman, Theresa Capelos, and Colin Provost (2002). "The Consequences of Terrorism: Disentangling the Effects of Personal and National Threat". In: *Political Psychology* 23.3, pp. 485–509.
- Huddy, Leonie, Stanley Feldman, Charles Taber, and Gallya Lahav (2005). "Threat, Anxiety, and Support of Antiterrorism Policies". In: *American Journal of Political Science* 49.3, pp. 593–608.
- Huddy, Leonie, Stanley Feldman, and Christopher Weber (2007b). "The Political Consequences of Perceived Threat and Felt Insecurity". In: *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science* 614.1, pp. 131–153.
- Hurwitz, Jon and Mark Peffley (1997). "Public Perceptions of Race and Crime: The Role of Racial Stereotypes". In: *American Journal of Political Science* 41.2, pp. 375–401.
- Jennings, M. Kent, Laura Stoker, and Jake Bowers (2009). "Politics across Generations: Family Transmission Reexamined". In: *The Journal of Politics* 71.3, pp. 782–799.
- Jensen, Carsten and Michael Bang Petersen (2016). "The Deservingness Heuristic and the Politics of Health Care". In: *American Journal of Political Science* 61.1, pp. 68–83.
- Kahneman, Daniel (2003). "A perspective on judgment and choice: Mapping bounded rationality". In: *The American Psychologist* 58.9, pp. 697–720.
- Kam, Cindy D. and Donald R. Kinder (2007). "Terror and Ethnocentrism: Foundations of American Support for the War on Terrorism". In: *The Journal of Politics* 69.2, pp. 320–338.

- Keller, J., I. Mykhyalyshyn, A. Pearce, and D. Watkins (2016). *Why the Orlando Shooting Was So Deadly*. URL: <https://www.nytimes.com/interactive/2016/06/12/us/why-the-orlando-shooting-was-so-deadly.html?searchResultPosition=9>. (accessed: 21.01.2020).
- Key, V. O. (1950). *Southern politics in state and nation* /. New York. 16-675.
- Khan, Sammyh S. and James H. Liu (2008). "Intergroup Attributions and Ethnocentrism in the Indian Subcontinent: The Ultimate Attribution Error Revisited". In: *Journal of Cross-Cultural Psychology* 39.1, pp. 16–36.
- Kiley, Joselyn and Scott Keetter (2015). *ideological, political values and partisanship*. URL: http://www.aapor.org/AAPOR_Main/media/AnnualMeetingProceedings/2015/J2-1-Kiley.pdf. (accessed: 21.01.2020).
- Kinder, D. R. (1998). "Opinion and action in the realm of politics". In: *The handbook of social psychology*. Ed. by G. Lindzey D. T. Gilbert S. T. Fiske. New York: US: McGraw-Hill. Chap. 34, pp. 778–867.
- Kinder, D. and L. Sanders (1996). "The Electoral Temptations of Race". In: *Divided by Color: RACIAL POLITICS AND DEMOCRATIC IDEALS*. Ed. by D. R. Kinder and L. Sanders. Chicago: University of Chicago Press. Chap. 8, pp. 196–229.
- Klar, Samara (2013). "The Influence of Competing Identity Primes on Political Preferences". In: *The Journal of Politics* 75.4, pp. 1108–1124.
- Krosnick, Jon A. and Donald R. Kinder (1990). "Altering the Foundations of Support for the President Through Priming". In: *The American Political Science Review* 84.2, pp. 497–512.
- Lankford, Adam and James Silver (2020). "Why have public mass shootings become more deadly?" In: *Criminology & Public Policy*, pp. 1–24.
- Lau, Richard R. and David P. Redlawsk (2001). "Advantages and Disadvantages of Cognitive Heuristics in Political Decision Making". In: *American Journal of Political Science* 45.4, pp. 951–971.
- Lenz, Gabriel S. (2009). "Learning and Opinion Change, Not Priming: Reconsidering the Priming Hypothesis". In: *American Journal of Political Science* 53.4, pp. 821–837.
- Lodge, M. and M. Taber (2013). *The rationalizing voter*. Cambridge University Press.
- Mondak, Jeffery J., Matthew V. Hibbing, Damarys Canache, Mitchell A. Seligson, and Mary R. Anderson (2010). "Personality and Civic Engagement: An Integrative Framework for the Study of Trait Effects on Political Behavior". In: *American Political Science Review* 104.1, pp. 85–110.

- Moskalenko, Sophia and Clark Mccauley (2009). "Measuring Political Mobilization: The Distinction Between Activism and Radicalism". In: *Terrorism and Political Violence* 21.2, pp. 239–260.
- Mutz, Diana C. (2018). "Status threat, not economic hardship, explains the 2016 presidential vote." In: *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* 115.19, E4330–E4339.
- Newman, Benjamin J. and Todd K. Hartman (2017). "Mass Shootings and Public Support for Gun Control". In: *British Journal of Political Science* 49.4, pp. 1527–1553.
- Page, B. and R. Shapiro (1992). *The rational public fifty years of trends in Americans' policy preferences*. University of Chicago Press.
- Petersen, Michael Bang (2012). "Social Welfare as Small-Scale Help: Evolutionary Psychology and the Deservingness Heuristic". In: *American Journal of Political Science* 56.1, pp. 1–16.
- Petersen, Michael Bang and Lene Aarøe (2013). "Politics in the Mind's Eye: Imagination as a Link between Social and Political Cognition". In: *The American Political Science Review* 107.2, pp. 275–293.
- Petrocik, J. (1996). "Issue Ownership in Presidential Elections, with a 1980 Case Study". In: *American Journal of Political Science* 40.3, pp. 825–850.
- Pettigrew, Thomas F. (1979). "The Ultimate Attribution Error: Extending Allport's Cognitive Analysis of Prejudice". In: *Personality and Social Psychology Bulletin* 5.4, pp. 461–476.
- Piazza, James A. (2015). "Terrorist Suspect Religious Identity and Public Support for Harsh Interrogation and Detention Practices". In: *Political Psychology* 36.6, pp. 667–690.
- Prior, Markus (2013). "Media and Political Polarization". In: *Annual Review of Political Science* 16.1, pp. 101–127.
- Rogowski, Jon C. and Patrick D. Tucker (2019). "Critical Events and Attitude Change: Support for Gun Control After Mass Shootings". In: *Political Science Research and Methods* 7.4, pp. 903–911.
- Samii, Cyrus (2016). "Causal Empiricism in Quantitative Research". In: *The Journal of Politics* 78.3, pp. 941–955.
- Sanger-Katz, M. (2018). *Support for Gun Control Seems Strong. But It May Be Softer Than It Looks*. URL: <https://www.nytimes.com/2018/03/24/upshot/gun-control-polling-student-march-parkland.html?searchResultPosition=3>. (accessed: 21.01.2020).
- Schildkraut, Jaclyn, H. Jaymi Elsass, and Kimberly Meredith (2018). "Mass shootings and the media: why all events are not created equal". In: *Journal of Crime and Justice* 41.3, pp. 223–243.

- Sears, David O., Richard R. Lau, Tom R. Tyler, and Harris M. Allen (1980). "Self-Interest vs. Symbolic Politics in Policy Attitudes and Presidential Voting". In: *The American Political Science Review* 74.3, pp. 670–684.
- Smith, Kevin B., Douglas R. Oxley, Matthew V. Hibbing, John R. Alford, and John R. Hibbing (2011). "Linking Genetics and Political Attitudes: Reconceptualizing Political Ideology". In: *Political Psychology* 32.3, pp. 369–397.
- Stack, L. (2016). *Orlando Shooting: What We Know and Don't Know*. URL: <https://www.nytimes.com/2016/06/13/us/orlando-shooting-what-we-know-and-dont-know.html?searchResultPosition=4>. (accessed: 21.01.2020).
- Strolovitch, Dara (2006). "Do Interest Groups Represent the Disadvantaged? Advocacy at the Intersections of Race, Class, and Gender". In: *The Journal of Politics* 68.4, pp. 894–910.
- Taber, Charles S. and Milton Lodge (2006). "Motivated Skepticism in the Evaluation of Political Beliefs". In: *American Journal of Political Science* 50.3, pp. 755–769.
- Tajfel, Henri (1982). "Social Psychology of Intergroup Relations". In: *Annual Review of Psychology* 33. In collab. with Henri Tajfel, pp. 1–39.
- U.S.CensusBureau (2020). *QuickFacts*. URL: <https://www.equityinhighered.org/indicators/u-s-population-trends-and-educational-attainment/educational-attainment-by-race-and-ethnicity/>. (accessed: 21.01.2020).
- Vandeweerd, Clara (Forthcoming[a]). "In-group interest cues do not change issue attitudes". In: *Under Review*, pp. 1–36.
- Vandeweerd, Clara (Forthcoming[b]). "Keeping the imbalance: How political talk radio reacts to events". In: *Working paper*, pp. 1–39.
- Winter, Nicholas J. G. (2008). *Dangerous frames how ideas about race and gender shape public opinion*. Chicago: University of Chicago Press. 286 pp.
- Zaller, John (1992). *The nature and origins of mass opinion*. Cambridge [England] ; Cambridge University Press. 386 pp.

9 Bilag

9.1 Bilag 1 - test med logistisk regression

Table 6: Modellerne i H1 og H2 med logistisk regression

	Våbenlovgivning			Immigration
	I - ORL	II - LV	III - DID	IV - DID
Tid	0.885 (0.146) ^{***}	0.758 (0.142) ^{***}	0.704 (0.134) ^{***}	0.374 (0.341)
DID estimat			0.175 (0.194)	0.083 (0.076)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for om respondenterne er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimer er udtryk for log(odds) fra ustandardiserede logistiske regressioner.

Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

9.2 Bilag 2 - modeller med alle hovedled

Table 7: Modeller med alle hovedled

	Holdning til våbenlovgivning			Holdning til immigration		
	(I)	(II)	(III)	(IV)	(V)	(VI)
Skyderi	0.051 (0.010)***	0.051 (0.010)***	0.050 (0.010)***	-0.013 (0.016)	-0.013 (0.016)	-0.013 (0.016)
Lokation	-0.013 (0.009)	-0.013 (0.009)	-0.014 (0.009)	-0.016 (0.022)	-0.016 (0.022)	-0.015 (0.022)
DID-estimat	0.012 (0.013)	0.012 (0.013)	0.013 (0.013)	0.011 (0.024)	0.010 (0.024)	0.011 (0.024)
Ideologisk selvplacering		-0.002 (0.009)	-0.002 (0.009)		-0.009 (0.025)	-0.008 (0.025)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for saliens	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for relation mellem etniske grupper	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>	<i>Nej</i>	<i>Nej</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802	802	802

Note: Skyderi er en dummy for om respondenter er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Lokation er en dummy for om respondenter er blevet omkring Orlando eller Las Vegas, hvor 1 angiver Orlando. Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

Table 8: Effekten af et masseskyderi på holdningen til våbenlovgivning og immigration med autoritative værdier som modererende led

	Våbenlovgivning		Immigration	
	(1)	(2)	(3)	(4)
Skyderi	0.052 (0.019)***	0.064 (0.037)*	0.009 (0.031)	0.063 (0.055)
Lokation	0.001 (0.014)	0.014 (0.037)	-0.008 (0.027)	0.164 (0.070)**
DID-estimat	-0.003 (0.021)	-0.041 (0.054)	-0.023 (0.045)	-0.079 (0.083)
Skyderi X Indeks børneopdragelse	-0.003 (0.036)		-0.047 (0.066)	
Lokation X Indeks børneopdragelse	-0.033 (0.034)		-0.015 (0.059)	
DID-estimat X Indeks børneopdragelse	0.035 (0.044)		0.072 (0.106)	
Skyderi X Indeks traditionelle værdier		-0.005 (0.014)		-0.027 (0.019)
Lokation X Indeks traditionelle værdier		-0.010 (0.014)		-0.063 (0.026)**
DID-estimat X Indeks traditonelle værdier		0.019 (0.020)		0.032 (0.030)
Ideologisk selvplacering	-0.002 (0.009)	-0.002 (0.009)	-0.008 (0.025)	-0.005 (0.025)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for saliens	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
Kontrol for relation mellem etniske grupper	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Skyderi er en dummy for om respondenten er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Lokation er en dummy for om respondenten er blevet omkring Orlando eller Las Vegas, hvor 1 angiver Orlando. Estimerer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

9.3 Bilag 3 - autoritarisme testet enkeltvis på masseskyderier

Table 9: Effekten af et masseskyderi på holdningen til våbenlovgivning med autoritative værdier som modererende led

	Orlando		Las Vegas	
	(1)	(2)	(3)	(4)
Skyderi	0.048 (0.018)***	0.018 (0.044)	0.052 (0.021)**	0.064 (0.040)
Skyderi X Indeks børneopdragelse	0.037 (0.032)		-0.003 (0.039)	
Skyderi X Indeks traditionelle værdier		0.021 (0.015)		-0.005 (0.015)
Ideologisk selvplacering	-0.017 (0.016)	-0.016 (0.017)	-0.003 (0.018)	-0.003 (0.018)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for om respondenter er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. *p < .1; **p < .05; ***p < .01

Table 10: Effekten af et masseskyderi på holdningen til immigration med autoritative værdier som modererende led

	Orlando		Las Vegas	
	(1)	(2)	(3)	(4)
Skyderi	-0.013 (0.037)	-0.016 (0.075)	0.010 (0.038)	0.065 (0.068)
Skyderi X Indeks børneopdragelse	0.028 (0.080)		-0.048 (0.081)	
Skyderi X Indeks traditionelle værdier		0.005 (0.028)		-0.027 (0.024)
FE Enhed	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
N	802	802	802	802

Note: Den uafhængige variabel er en dummy for om respondenter er blevet spurgt før eller efter skyderiet, hvor 1 angiver efter. Estimer er fra ustandardiserede OLS regressioner. Klyngerobuste standardfejl på statsniveau i parentes. *p < .1; **p < .05; ***p < .01